

KOMMUNISTISK POLITIK

INTET ER GLEMT - INTET ER TILGIVET

FARVEL BENJAMIN

Nr. 18

12. årg.

2008

12. september -
25. september

Støttepris 20 kr.

TEMA: FUNDAMENTAL GEOPOLITIK

Så revnede bukserne s. 2 • Den værste krise i 80 år s. 3 •
Privatisering af sundhed s.4 • Stop terrorlovene s. 6 • Vi glemmer ikke Benjamin s. 8 •
Nazivold s. 9 • Buschauffør på Fyn har fået nok s. 10 • I have a dream... s. 11 •
Erik Stinus i musik s. 12 • USAs krisevalg: Republikanerne s. 14 •
Krise i Euroland s. 16 • Fundamental geopolitik s. 17 • Klassekultur s. 20 •
Debat s. 22 • Realløn og mangel på arbejdskraft s. 24

Så revnede bukserne

KOMMUNISTISK POLITIK

Her over sommeren er den danske regerings kamp mod folk, der gifter sig i udlandet og tager deres nye familie med hjem, kommet i modstrid med EF-domstolen. Det er unionens åbne grænser for arbejdskraften, der på en række områder har sendt dansk lovgivning i gulvet, selvom den blev konstrueret på en måde, der skulle tage højde for de gældende regler. Med tiden har EF-domstolen bare ændret disse regler gennem en række fortolkninger, der er faldet ud til fordel af den nyliberale unions grundpiller – nemlig arbejdskraftens frie bevægelighed.

Danske statsborgere skal nu blot arbejde i en ikke nærmere defineret periode i et andet EU land, så vil de samtidig have ret til at få mand og børn med.

Visionen om EU som ét stort arbejdsmarked er meget vidtgående, og forestillingen indebærer først og fremmest, at de hindringer for den frie bevægelighed, de enkelte medlemslande finder på, en for en vil blive fjernet igen, efterhånden som der bliver rejst konkrete sager.

Indtil nu har VK-regeringens holdning været begejstring for de mange immigrantarbejdere, der har været med til at hjælpe det danske boligboom. Det har aldrig strejft borgerskabet, at disse samtidig skulle have lov til at have familieliv. Det vil jo være uhørt upraktisk. For så vil det være slut med at arbejde 16 timer i døgnet og sove og spise i små skurvogne.

EF-domstolen ser ikke meget anderledes på den problematik. Den har på den anden side lagt til grund for dens afgørelser, at arbejdere ikke har en nationalitet, hele unionen er det nye fædreland.

Grænserne virker kun hvis nogen har til sinds at deltage i en politisk demonstration. Ifølge Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har man endnu ikke regnet ud, om man kan udnytte denne mulighed til at holde ægtefælderne fra livet.

Selv den store eksponent for indvandrerhøjen, Dansk Folkeparti, har tilsyneladende opgivet at fortie det åbenlyse, og udtaler: "Hvis vi skal følge EUs regler, kan vi ikke oprettholde vore egne regler. Vi har erkendt det".

Sådan har sagen altid stillet sig med EUs lovgivning og domstolsafgørelser. De er fra den første traktat bygget op omkring, at de enkelte lande frivilligt underordner sig de fæl-

les beslutninger på traktatgrundlaget. EF-domstolen er den endelige retsinstans. Den er hævet over dansk lovgivning og den danske højesteret på samtlige de områder, hvor Danmark har overdraget suveræniteten. Og det er mange.

Fogh-regeringens flygtninge- og indvandrerpolitik har fra dag 1 været i modstrid med internationale og europæiske konventioner. Det fastslog en rapport fra Europarådet i 2004. I Integrationsministeriet har arbejdsmetoden tilsyneladende været at feje problemerne ind under gulvtæppet. Dette ministerium har simpelthen haft den særlige juridiske fortolkning af EF-retten, at den på dette område ikke var gældende i Danmark. Det har indtil nu fungeret uproblematisk og til regeringens, folketingsflertallets og ganske særligt Dansk Folkepartis fulde tilfredshed. Som ekstra garanti mod udenlandske kærester indførte man en så tidskrævende og kompliceret bureaukratisk ansøgningsproces, med sagsbehandlingstider der forløber i det uendelige, at det i sig selv har reduceret antallet af familiesammenføringer – og i øvrigt turister og andet godtfolk, der måtte have ærinde i det lille rejselystne land.

Efter 7 års krumspring er bukserne revnet. Det er umuligt at være medlem af EU og samtidig opretholde en selvstændig lovgivning. Det uanset om det handler om det fagretslige system, forbrugerbeskyttelse eller gift i legetøj. Det er afsløret som dansk propaganda, at de danske virksomheder på den ene side kan drage fordel af EUs åbne grænser og den frie bevægelighed for varer, kapital og tjenesteydelser, mens Dansk Folkeparti på den anden side kontrollerer, hvornår og med hvem man indgår ægteskab.

Den uforbeholdent unionsbegeistrede Fogh-regering og dens støtteparti er kommet i vanskeligheder. Ikke med den parlamentariske opposition eller socialdemokraterne, der netop har vedtaget sin seneste nye politik under Helle Thorning (vistnok nr. 4 eller 5), og som stadig prøver at ligne Pia Kjærsgård – men med EU-juraen. Bendt Bendtsens afgang som konservativ partileder og vicestatsminister og hans afløsning i form af Lene Espersen kan ikke tildække de sprængte bukser eller den bare røv. Det brænder under Fogh og Kjærsgård.

Redaktionen 9. september 2008

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement
Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (12-13 nr.) 310 kr.
År (25 nr.) 530 kr.
Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.
Betales til
Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 19.09.08

Den værste krise i 80 år

I den kapitalistiske økonomi opgangstider er der ingen ende på dens velsignelser. Den prises for sin dynamik og lover at skabe bred økonomisk og social fremgang, velfærd til alle. Alt skal privatiseres, for privatkapital og privatprofit er fremskridtes bedste tjenere. Kapitalisme uden lænker er Guds og neoliberalismens gave til den lidende menneskehed, den kvælende og pr. definition 'bureaukratiske' socialisme uendeligt overlegen.

I nedgangs- og krisetider tones dne massive propaganda om kapitalismens fortrin en smule ned. Bestræbelserne går mest ud på at bortforklare katastroferne, der kommer væltende. Det er ikke kapitalismens skyld, der er akut og global sult over store dele af verden. De højlydte krav om at slippe alt over til det private initiativ dæmpes ned, hvad der ikke betyder, at privatiserings- eller udliciteringstempoet sættes ned, hverken i Danmark eller de øvrige syge nyliberale samfund. Det betyder bare at det også kan gå den anden vej. Og først og fremmest undgår man at nævne ordet 'socialisme', for folk skal helst glemme, at der eksisterer en anden måde at indrette samfundsøkonomien på – uden kriser og sociale katastrofer, uden krige, uden udbytning og uden profit.

I krisetiderne vrimler det med syndebukke. Finansgennierne af i går bliver detroniserede i dag. Succesrige bankfolk og direktører bliver pludselig til sorte får, onde profitjægere, luskede kriminelle.

Der er brug for bortforklaringer og der er brug for syndebukke, for kapitalismen gennemlever lige nu sin dybeste krise i de sidste 80 år – siden slutningen af 20'erne og Den Store Depression i forrige århundrede, som først afsluttedes 2. verdenskrig.

- Vi har ikke set lignende kriser siden 30'erne. Man kunne have håbet

på, at finansielle aktører havde lært af fortiden. Man kan kun undre sig over, at det kunne komme så vidt med kontrol og veluddannede folk i finansverdenen, siger Jacob Graven, cheføkonomi i Sydbank, til Ritzau.

Hans kollega i Nordes Helge J. Pedersen supplerer med henvisning til den amerikanske statsovertagelse af de to realkreditgiganter Freddie Mac og Fannie Mae:

- Det viser, i hvor dyb, dyb krise boligmarkedet er i USA. Den internationale finansverden er rystet, og det er den mest alvorlige krise siden 1930'erne store depression.

Den internationale finansverden, der i de sidste årtiers nyliberale mareridt har fået kastet alle de hæmmende bånd på kapitalens frie manøvrerum til gigantprofitter, spekulation og svinde kastet af sig, som blev indført for at imødegå og undgå en gentagelse af 30'ernes store krise. Kontrollerne blev slækket til ingenting, og 'de veluddannede folk' brugte deres ekspertise til at regne nye og usikre, men givtige

fiduser ud.

Statsovertagelsen af de to kriseramte amerikanske kreditkæmper, der tilsammen sidder på omkring 50 pct. af det kolossale amerikanske boligmarked er det største indgreb i den kapitalistiske økonomi i USA siden slutningen af 20'erne, ligesom statsovertagelsen af Roskilde Bank er den største statslige redningsaktion i Danmark siden dette årti. Statsovertagelsen er et udtryk for, at de to giganter er gået fallit og kun indgrebet redder fra en konkurs med dybe umiddelbare rystelser som konsekvens. I 1980'erne var den også gal: Dengang kostede statsstøtten til Lån- og Sparbankerne 300 milliarder dollars. i nutidens valuta.

Ingen har kritiseret 'statsovertagelsen' af creditselskaberne. Tværtimod viste børskurserne alle tegn på tilfredshed. Men det kommer til at blive rigtig dyrt for de amerikanske skatteborgere (dvs almindelige amerikanere), for det varer ikke længe, før tabene kommer. Og den amerikanske stat er i forvejen en forgældet underskudsforretning. Hos Freddie og Fannie er der udestående boliglån på 5.2 billioner dollars – mere end 13 gange det norske bruttonationalprodukt. Og den økonomiske krise, prisstigninger, inflation og arbejdsløshed vil øge antallet af tvangsauktioner og folk, der ikke kan betale deres dhyre renter og afdrag.

Kapitalismen fungerer med andre ord kun, når det drøner derudad. Privatiseringerne skal følgelig kun finde sted, når der er profit at hente. De kriseramte og underskudsgivende forretninger finder kun én køber – den kapitalistiske stat – som søger at bringe dem på fode for skattepenge, indtil de igen kan privatiseres.

Det er på sin plads at nævne, at der faktisk findes et alternativ.

-lv

Det offentlige sygehus i sidste kramper

Inden for det offentlige sygehusvæsen står den på centralisering i store, nye hospitaler. Imens skyder masser af små private specialsygehuse op som paddehatte

Det store sygehus i Skejby ved Århus skal spare næsten 100 mio. kr. eller ca. 150 stillinger. Skejby er ellers politikernes store prestigeprojekt. Det er udset til at blive det eneste offentlige hospital i hele Århus-området, en udvikling, der allerede er næsten gennemført ved at lukke en del mindre hospitaler i det gamle Århus amt og flytte afdelingerne sammen.

I 2009 vil regionen begynde den næste store etape i centraliseringen, der skal ende med et giganthospital med mere end 9.000 ansatte og mere end en fordobling af det nuværende areal. Prisen på byggeriet bliver på den anden side af seks mia. kr. alene for bygningerne, hvortil kommer betydelige investeringer i nyt teknisk udstyr og flytningen af de 20 afdelinger fra det gamle universitetshospital inde i Århus. Planerne om centralisering omfatter også de psykiatriske behandlingssteder, bl.a. i Risskov.

I den anden ende af regionen mellem Herning og Holstebro er der også store planer om at centralisere og bygge et helt nyt hospital til fire mia. kr. ude på en tom mark ved Gødstrup.

Når det handler om investeringer i mursten og beton, langt væk fra beboede områder, men altid betryggende nær ved motorvejsudfletninger, så er der nærmest uanede midler til rådighed. De to prestigeprojekter betyder en samlet anlægsudgift i region Midtjylland over de kommende ti år på mere end ti mia. kr.

De eksisterende hospitaler i Århus, Herning, Holstebro, Silkeborg, Viborg, Odder, Randers samt nogle mindre afdelinger med sengepladser rundt omkring vil alle blive berørt på forskellig måde. Første konsekvens har været, at investeringer er gået næsten i stå. Med udsigten til at skulle flytte i nye bygninger i løbet af 10 til 15 år er det logikken, at der ingen prestige er i at forbedre standarden i de

Skejby Sygehus: Hvor mange offentlige sygehuse er der brug for i Danmark? Op til valg er der tilsyneladende ingen grænser for garantier og løfter om verdensklasse, men det står efterhånden klart, at politikerne slet ikke mener, at der er brug for offentlige sygehuse. De sidste rester skal privatiseres ved hjælp af et skandaløst misbrug af skattepenge.

eksisterende lokaler.

Kvæl barnet

Ansatte på de mindre sygehuse ved, hvad det handler om, når politikerne begynder at luften deres "tanker" om at nedlægge et sygehus. Så begynder de ansatte at følge med i jobannoncer, og det bliver mere end vanskeligt at finde nye folk. Sådan er livet blevet klemt ud af højt skattede afdelinger på mindre sygehuse i hele landet. Ved Århus er det bl.a. gået ud over Skanderborg, Ebeltoft, Odder og Silkeborg. Det er alle steder, der er blevet ramt af den snigende utryghed i ansættelsen og manglende evne til at udfylde ledige stillinger.

Disse vanskeligheder bliver gerne vendt til et centralt argument, når det kommer til selve beslutningen, som nedenstående uddrag af en artikel fra regionens hjemmeside illustrerer:

"Silkeborg står for skud, når der bliver peget på lukning af senge i voksenalpsykiatrien.

Planen anbefaler, at Psykiatrisk Afdeling i Silkeborg bliver lukket og sengene flyttes til Horsens.

Det handler om at koncentrere sen-

gekapaciteten i færre, men større behandlingsenheder, og årsagen til det er primært mangel på personale, især læger, som generelt påvirker anbefalingerne i psykiatriplanen."

Betaling pr. operation

En patient har udviklet sig til at blive en biting, der er vedhæftet den sygdom, der skaber omsætningen i hospitalsafdelingerne.

"Skejby har igennem de sidste år haft vanskeligheder med at opfylde kravet om produktivitetstigning på 2,7 % årligt," skriver hospitalsledelsen som en af de grunde, der angives til at gennemføre besparelser.

Privatkapitalistiske metoder i hele sundhedssektorens økonomiske struktur er ikke bare et fjernt skrækscenarium, det er den virkelighed, der allerede længe har været indført i Danmark uden om demokratisk pjank.

Patienten er underordnet lidelsen, det være sig voksen eller barn. I spareplanen anslås det, at Skejby kan profitere på en strukturel besparelse ved at øge produktionen med 600 fødsler. Det skal ske ved at fremskynde planen for at til-

paske kapaciteten, dvs. lukning af andre fødselsafdelinger, herunder på Samsø. Abortindgreb foreslås til gengæld placeret hos private klinikker!

En del af de tilbud, der opfattes som "ekstra" service over for patienterne og deres pårørende, er udset til at blive skåret ned, som f.eks. patienthotel og hospitalsklovn på børneafdelingen.

De nævnte eksempler giver et dækkende billede af hele sparekatalogets karakter. Med til billedet hører, at de "ekstra" goder, der nu skal spares væk, oprindeligt var noget af den glasur, der skulle få protester og modstand mod lukninger af de mindre sygehuse til at forstumme.

Skejby hospital ligger et stykke uden for bygrænsen med dårlig offentlig transport. Før centraliseringen af børneafdelingerne og fødselsafdelingerne i Århus amt blev der argumenteret meget med, at der blev skabt gode forhold til pårørende. De piller nu væk.

Frie valg

Den økonomiske styringsmetode af sundhedssektoren, ventelistegarantier og frit sygehusvalg har ført til en opblomstring af privathospitaler. En række relativt mindre indgreb, der med fordel kan gennemføres på "samlebånd", har tilsyneladende usædvanligt lange ventetider i det offentlige. Overskrider ventetiden fire uger, er der mulighed for at blive behandlet på et hospital, der kan tilbyde samme behandling hurtigere. Hvilket tilfældigvis oftest er et privathospital.

Det offentlige betaler samme standardtakst til de private som de offentlige sygehuse, men da de private hospitaler ikke har de mange ekstra omkostninger, som f.eks. beredskab på intensivafdelinger, kan de fokusere på ydelsen.

En standardtakst er beregnet på basis af, hvad en gennemsnitlig patient koster pr. indgreb. Derved kan private simpelthen tjene gode penge ved at tage de simple sygdomme, samtidig med at det offentlige har stadig vanskeligere ved at få enderne til at mødes.

Systemet fungerer ved hjælp af helt åbenlys bestikkelse til de højst placerede læger. En del af overskuddet på de private operationer bruges til at give bedre løn og arbejdsforhold til personalet, der ofte er fastansatte i det offentli-

ge, som arbejder med to kasketter.

Netop de sygdomme, eller scanninger m.v., som det offentlige har lange ventelister på, kan derfor købes hos de private aktører med det samme personale, og somme tider med det samme udstyr og i samme lokaler, der lejes ud pga. personalemangel.

"Incitamentet" med højere løn og bedre arbejdsforhold betyder, at der meget sjældent er nogen, der åbner munden. De private hospitaler har ikke plads til brok, kun dem, der spiller med på holdet.

Der behøves ingen konspiration for at få systemet til at fungere, som Carl Madsen engang pointerede over for advokatstaben. Alene det, at næste løntrin naturligt ligger ved et avancement til den private sektor, er nok til at få de fleste til at sejle med strømmen.

Sammenbrud

Et offentligt sundhedsvæsen har været et arbejderkrav, der var længe undervejs og aldrig blev accepteret af kapitalen. Selv på højdepunktet af den skandinaviske velfærdsmodel var der store områder, der aldrig nåede at komme helt på offentlige hænder: Falck, tandlæger, medicinalindustrien eller producenter af udstyr.

De sidste mange år har til gengæld budt på et kronisk udsalg til private, i første omgang især til skade for de fattigste og de dårligste patientgrupper.

Ved forårets overenskomst satte Dansk Sygeplejeråd en klar pointe ved at præcisere, at slaget om ligeløn også handlede om fremtiden for hele den offentlige sundhedssektor.

Uden ordentlige løn- og arbejdsforhold er konsekvensen, at det offentlige forbløder til den private sektor.

De private benyttede sig til gengæld af konflikten til at lokke tusindvis af virksomheder til at investere i sundhedsforsikringer. 850.000 ansatte er nu dækket af ordninger, der kan trækkes fra i skat. De lover, at man kan springe køen af fattigrøve og pensionister over og hurtigt komme tilbage produktionen igen.

"For det første letter det presset på den offentlige sundhedssektor, så ventelister bliver kortere her. For det andet bliver de forsikrede behandlet hurtigere, så de er tilbage på arbejdsmarkedet med det samme. Det er en gevinst for

virksomheden og for samfundsøkonomien," skriver Berlingske.

Den udtalelse står desværre ikke mål med kendsgerningerne. Uden ventetider vil der ikke være basis for et privathospital og slet ikke sundhedsforsikringer. Ventetider er hele den økonomiske styring, ligesom mangel på uddannet personale leder til lukninger af sygehuse.

Indtil nu er privatiseringen faldet på plads med masser af propaganda fra den borgerlige danske presse og de danske politikere. De nye regioners rolle bliver at lukke det offentlige sygehus fuldstændigt ned efter samme model, som man tidligere har centraliseret telefonvæsenet, den offentlige trafik osv.

Uvæsenet med sygehusbestyrelserne, der fungerer som små, lukkede aktieselskaber uden offentlig kontrol, blev indført tidligt i 90'erne. De massive investeringer i centrale enheder vil være sidste skridt, før de kan omdannes til aktieselskaber, og før de i allersidste ende sælges til udenlandske kapitalfonde.

McDonald's skulle være interesseret. De kan tilbyde gratis klovn.

-fsk

Private sundhedsforsikringer eksploderer

850.000 danskere har i dag en sundhedsforsikring, de fleste via deres arbejdsgiver som en del af lønnen. Danica Pension, der er den største udbyder herhjemme, vurderer, at der om to tre år vil være 2 millioner. Stort set alle er forsikret via deres arbejdsgiver for at kunne springe køen til behandling over.

Hermed er man godt og grundigt i gang med endelig at undergrave den engang besungne lige adgang til sundhedsbehandling. Udviklingen følger regeringens nyliberale privatiseringsstrategi, hvor det er de lavestlønnede og ringest stillede der bliver sorteper.

Er man ikke tilknyttet en arbejdsgiver, der udbyder en sådan forsikring eller slet ikke tilknyttet arbejdsmarkedet som ældre eller arbejdsløse, er perspektiverne meget dystre.

Mere og mere bliver det amerikanske tilstande, hvor det er pengepungen der tæller, med et offentligt sygehus-system, som undergraves stadig mere.

Fighters+Lovers: T-shirt-sag i Østre Landsret

Principiel sag af international betydning

Dommen i ankesagen mod solidaritets-T-shirt-producenterne Fighters+Lovers ved Østre Landsret forventes at falde torsdag den 11. september

11. september er præcis 6-årsdagen for ødelæggelsen af Twin Towers, som udløste USA's og dets allieredes berygtede 'krig mod terror' med dens aggressionskrige, terrorlove, politistatsmekanismer og kriminalisering af solidaritet.

Fighters+Lovers kæmper ikke bare for retten til solidaritet, men også mod terrorlove og terrorlister. Det palæstinsiske PFLP og det colombianske FARC er ikke terrororganisationer, men legitime frihedsbevægelser.

Ikke mindst den reaktionære colombianske regering har lagt pres for at få Fighters+Lovers dømt i forhold til terrorlovene. De blev imidlertid frikendt ved byretten, og en ny frifindelsesdom ventes ved landsretten.

Her kan sagen følges gennem F+L's pressemeddelelser.

Dansk terrorsag danner international præcedens

Onsdag den 3. september startede retssagen mod Fighters+Lovers i Østre Landsret, København.

Syv T-shirt-aktivister er tiltalt efter terrorparagraffen, som kan give op til ti års fængsel. I december 2007 blev samtlige T-shirt-aktivister frikendt i Københavns Byret, og de er nu parate til at give justitsminister Lene Espersen, der personligt rejste tiltalen, endnu et nederlag.

Frikendelsen af de syv danskere har indtil videre dannet præcedens i Europa, hvor spansk ret i disse dage bruger frifindelse i en lignende sag om solidaritet med den colombianske befrielsesbevægelse FARC.

- FARC og PFLP er legitime frihedsbevægelser, der kæmper mod udemokratiske regimer, siger Ulrik Kohl, der

er terrortiltalt.

- Vi støtter FARC og PFLP, ligesom andre støttede ANC i Sydafrika i 1980'erne. Vi regner med, at Landsretten stadfæster, at solidaritet med disse bevægelser ikke er en forbrydelse, udtaler Ulrik Kohl.

Anklager må trække tortur-beviser tilbage

Torsdag: Domsafsigelser fra retsinstanser i Colombia står til at blive afvist i dansk retssag i Østre Landsret, fordi de beror på tilståelser fremkommet gennem tortur, vold og seksuelle overgreb. Det kan få internationale konsekvenser.

- Vi forventer, at anklagemyndigheden i dag trækker sit tortur-materiale tilbage. Brugen af det materiale er i strid med FN's torturkonvention og justitsministerens forholdsordre, og både dansk og international retspraksis, siger forsvarsadvokat Thorkild Høyer.

Forsvarets grundige gennemgang af anklagerens bevismateriale i retssagen mod Fighters+Lovers har afsløret, at flere fremlagte domme fra Colombia er baseret på tilståelser fremkommet under anvendelse af tortur.

Justitsminister Lene Espersen har i Folketinget gjort klart, at torturbeviser er uacceptable og ulovlige. I et svar på et § 20-spørgsmål har justitsministeren understreget, at udtalelser eller tilståelser, der er afgivet under anvendelse af tortur, er uden nogen som helst bevisværdi. Hun forklarede videre, at domstolene er forpligtede til helt at afvise sådan bevisførelse som utilstedelig.

- Som det blev fremlagt i retten onsdag, er det kendt, at den colombianske stat systematisk torturerer og dræber sine politiske modstandere, siger Ulrik Kohl.

Torturen er afsløret ved at sammenholde anklagerens materiale med rapporter fra flere menneskerets-organisationer, herunder den internationalt anerkendte ngo International Commission of Jurists (ICJ) i Colombia.

ICJ dokumenterer i en rapport, hvordan to colombianske kvinder blev udsat for grove overgreb og tortur, bl.a. seksuel

vold og elektriske stød. Derefter tilstod de anklagerne og blev dømt for terror-virkosomhed og medlemskab af FARC.

Denne dom indgår i anklagerens bevismateriale.

Hvis Østre Landsret som forventet afviser brugen af retsdokumenter fra Colombia, kan det betyde, at ingen internationale domstole vil anerkende materiale fra det colombianske retsvæsen.

Notat i forbindelse med retssagen mod Fighters+Lovers. Resumé:

De colombianske myndigheders anvendelse af tortur er systematisk og vidt udbredt. Af denne årsag har retsdokumenter fra Colombia generelt ingen troværdighed, eftersom tilståelser og vidneudsagn kan være fremtvunget ved hjælp af tortur. En yderligere konsekvens af den colombianske regerings de facto accept af tortur er, at Colombia ikke kan betegnes som en retsstat.

På foranledning af den danske anklagemyndighed har colombianske myndigheder fremsendt retsdokumenter til brug i T-shirtsagen. Der forelægger dokumentation for, at to af de i materialet omtalte personer er blevet tortureret, herunder med elektriske stød og i form af seksuelle overgreb, for at fremtvinge tilståelser eller vidneudsagn, der skaber forbindelse mellem FARC og bestemte handlinger. En tredje person nævnt i den danske anklagers materiale blev under varetægtsarrest truet med tortur og med at blive myrdet for at tvinge ham til at vidne mod medlemmer af sin egen familie. En fjerde person angiver ligeledes at være blevet truet under afhøringer for at fremtvinge en tilståelse. Samtlige dokumenter fremsendt fra Colombia kan af ovennævnte grunde afvises som utroværdige.

Anklagerens vidne erkender statens medansvar for massakrer

Fredag: Anklagemyndigheden havde store vanskeligheder ved at bestemme sig for, om dets colombianske vidne skulle afhøres. I går trak de vidnet tilbage. Her til morgen ønskede anklageren så allige-

vel at afhøre vidnet. Det fortryder anklageren måske i dette øjeblik.

Under formiddagens retsmøde udtalte vidnet, den colombianske dommer Eduardo Montealegre Lynett, at tortur er ulovligt i Colombia, og at staten garanterer borgernes rettigheder. Men kort efter måtte han erkende, at staten ved flere lejligheder har påtaget sig ansvaret for mord og massakrer.

I 2007 var Eduardo Montealegre Lynett selv med til at tage en sag ved Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol om den blodige massakre i landsbyen La Rochela. Her blev 12 ansatte ved justitsministeriet brutalt myrdet af paramilitære med forbindelse til det colombianske militær. Efter morderne malede gerningsmændene FARC-graffiti på ofrenes biler for at give indtryk af, at FARC stod bag forbrydelsen.

Eduardo Montealegre Lynett måtte på vegne af den colombianske stat erkende statens ansvar for massakren. Dette er blot en af seks sager de senere år, hvor den colombianske stat er blevet kendt skyldig i mord og overgreb. Eduardo Montealegre Lynett har repræsenteret staten ved to af disse sager.

- Det er paradoksalt, at anklagerens vidne først påstår, at Colombia er en retsstat, og dernæst fortæller at han selv har været med til flere sager, hvor staten er kendt skyldig i mord og overgreb, udtaler Michael Schølardt og fortsætter:

- Vidnets udsagn virker dybt utroværdigt, og hans forklaring kan ikke ses som andet om end et partsindlæg.

Forsvarer hiver nyt vidne ud af ærmet

Mandag: Forsvareren overraskede i dag Østre Landsret med et helt nyt vidne fra Colombia i den omstridte T-shirt-terrorsag mod Fighters+Lovers. Det sker, efter at anklageren først tilbagekaldte og siden alligevel afhørte sit colombianske vidne, som knyttes til Colombias medansvar for flere brutale massakrer på civile.

Dagens nye vidne var den anerkendte advokat Miguel Gonzales, som netop selv er flygtet ud af landet.

Menneskerettighedsadvokaten Miguel Gonzales er rådgiver ved Den Interamerikanske Menneskerettighedsdomstol og generalsekretær for Den Colombianske Sammenslutning af

Demokratiske Jurister.

På spørgsmålet om, hvorvidt FARC i Colombia kan betegnes som terrorister, svarede Gonzales nej. FARC går med sine aktioner ikke efter civile mål og kan derfor ikke betegnes som terrorister, mente Gonzales.

Gonzales svarede klart nej på spørgsmålet om, hvorvidt Colombia er et demokrati med et fungerende retssystem.

- I Colombias retsvæsen er manipulation med beviserne udbredt, og i mange sager bliver beviserne fremlagt 'pr. dekret', hvilket betyder, at de slet ikke behandles i retten, forklarede Gonzales og fortsatte:

- Der er i colombiansk ret for nylig indført en helt ny retlig kategori, hvor personer under anklage kan betegnes som 'fjender af staten'. Disse mennesker behandles ikke som borgere med almindelige rettigheder; for dem er retsstaten sat helt ud af kraft, berettede Gonzales.

Ifølge Gonzales er der de seneste år, i den nuværende præsidents periode, blevet fængslet over 7.000 fagforeningsfolk og studerende, som anklages for at være 'fjender af staten'.

Miguel Gonzales var i forvejen i Danmark disse dage, inviteret af bl.a. Retspolitisk Forening. Miguel Gonzales måtte for kort tid siden selv flygte ud af Colombia pga. forfølgelse, dødstrusler og mordforsøg begået af paramilitære dødspatroljer i samarbejde med Colombias hemmelige politi.

Bombe under t-shirt-sag: Colombia vil presse dansk domstol

Tirsdag: Colombias regering har direkte

indflydelse på det danske retssystem. Det hævder den colombianske udenrigsminister Jaime Bermudez i et opsigtsvækkende tv-interview, der er blevet bragt i et af Colombias mest sete debatprogrammer. Det kom frem under afhøringen af sagens sidste vidne i dag.

Ifølge den colombianske minister deltager den colombianske regering aktivt i retssagen mod "Fighters+Lovers", der i disse dage bliver behandlet ved Østre Landsret. Bermúdez sagde i interviewet, at det var Colombia - og ikke den danske justitsminister - der traf beslutningen om at anke byrettens frifindelse den 12. december 2007 af syv T-shirt-sælgere.

Udtalelserne faldt i tv-kanalen RCN's populære program "La Noche" i fredags. Her erklærede Bermudez, at Colombias regering fører en kampagne i Danmark, for at Fighters+Lovers skal dømmes.

- Det er uhørt, at en fremmed regering forsøger at påvirke udfaldet af en dansk retssag, siger Thorkild Høyer, forsvarer i t-shirt-sagen.

- Det påfaldende er, at det af udenrigsministerens udtalelser fremgår, at Colombias regering har været i direkte samarbejde med den danske anklagemyndighed i forbindelse med anken af sagen. Det undrer mig, hvis det er sandt, udtaler Thorkild Høyer.

- Anklagemyndigheden bestrider den colombianske ministers påstande. Men hvis ministeren ikke har ret, er det mærkeligt, at han som udenrigsminister fremlægger sådanne løgne i de colombianske medier, mener Thorkild Høyer, som fortsætter:

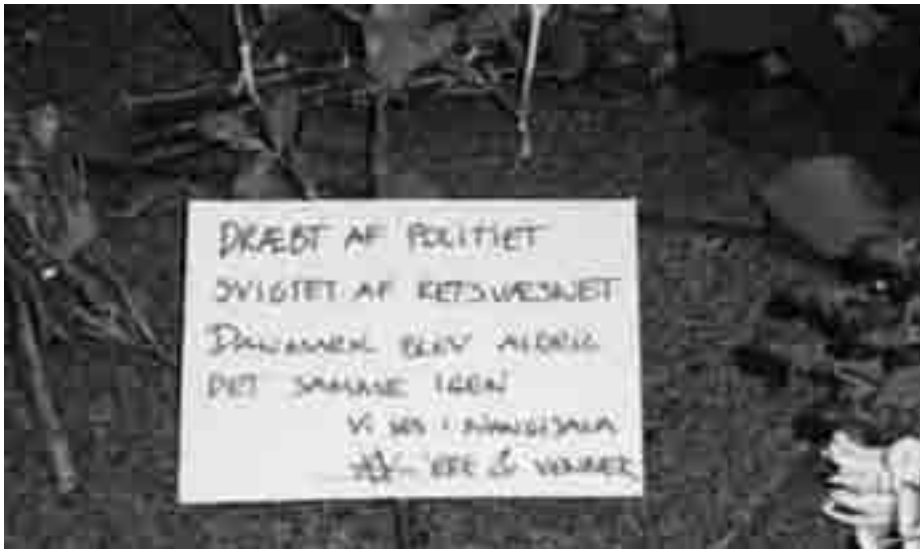
- Det er naturligt, at det danske udenrigsministerium nu forholder sig til disse påstande fra Colombias udenrigsminister.

Den colombianske regerings reaktion skal ses på baggrund af, at Østre Landsret torsdag i sidste uge underkendte en række colombianske retsdokumenter med henvisning til at tortur udøves af colombianske myndigheder på systematisk vis.

Udenrigsministeren sagde blandt andet:

- Det var os, der appellerede. Og nu er denne proces netop ved at blive behandlet ved den anden instans, og her deltager Colombia aktivt.

Vi glemmer ikke Benjamin

Så kom langt om længe meddelelsen om, at Benjamin fysisk er død, natten til fredag den 5. september, på et plejehjem i København. Først dér holdt hans hjerte op med at slå. Men han blev myrdet af civilklædt uropoliti for snart 17 år siden, da han kort efter midnat den 1. januar 1992 blev anholdt på Rådhuspladsen i København, hvor han sammen med tusinder andre fejrede nytåret.

Mødet med politiet betød afslutningen på hans liv. Han blev uopretteligt hjerneskadet. Benjamin Christian Schou var da 18 år.

Ved anholdelsen blev han, som det skete ved mange andre anholdelser, anbragt i benlås. Tre betjente lagde sig oven på ham. Den ene satte et knæ hårdt i ryggen, en anden hev i hans halstørklæde. Han mistede bevidstheden, blev kvalt, fik hjertestop.

Betjentene reagerede ikke. Da han endelig blev genoplivet fysisk, var det for sent. Han havde været klinisk død, blev aldrig bevidst igen, kom aldrig til at kommunikere.

Jeg har et billede af Benjamin siddende et sted på nethinden. Af Benjamin og hans mor Marianne. Fra et forældre-møde for 10. klasse på Sølvgade Skole, hvor min datter også gik. En lille dame og en stor, hvalpet pubertetsdreng, der diskuterede, hvordan det gik, og rettede hinanden og ikke var helt enige.

Det var en knægt, der ville og snart

skulle til at leve sit eget liv, ligesom hans kammerater.

Bortset fra at Benjamin aldrig fik sit eget liv, fordi det blev stjålet fra ham et års tid senere. Hver gang jeg har hørt hans navn, står det billede fra klasseværelset for mig. Jeg tænker på hans mor, der mistede sin dreng på grund af morderisk, stupid og straffri politivold.

Marianne Schou kæmpede for at få placeret ansvaret, men de tre ansvarlige politifolk er aldrig blevet straffet. I Østre Landsret blev Københavns politi i 1995 dømt til at betale et erstatningsbeløb på 1,4 millioner kr. til Benjamin og hans familie, men de ansvarlige politifolk gik fri. Pengene blev brugt til plejehjem og ekstra træning. Benjamins forældre besøgte ham på skift hver dag.

Benjamin blev et symbol. For den københavnske ungdom som et offer for blind politibrutalitet, der ikke er forsvundet, men blev gentaget i større skala under politiets krig mod den i forbindelse med kampen om Ungdomshuset. Af politifolk blev hans navn anvendt som en trussel: 'Husk, hvordan det gik Benjamin!'

Om kort tid starter en retssag mod brutale betjente, der pryglede anholdte unge i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset, blandt andet den daværende efterskoleelev Henrik Poulsen, der på sin 17 års fødselsdag 1. marts 2007 blev gennempreglet af civilt politi og truet med det, der var endnu værre.

Forældre mod Politivold arrangerede et mindemøde for Benjamin søndag den 7. september på Rådhuspladsen i København, det sted, hvor hans liv endte.

I en pressemeddelelse skriver de:

"Desværre har Benjaminsagen ikke sat en stopper for politiets voldsomme adfærd over for f.eks. politisk aktive unge og mange andre marginaliserede grupper. Der har siden været dødsfald i forbindelse med anholdelser, og der verserer flere sager om politibrutalitet. Det kan ikke være rimeligt, at vi som forældre skal frygte for vores egne og andres børns liv og helbred, hvis de kommer i kontakt med politiet."

Vi glemmer ikke Benjamin!

Klaus Riis

Fotografierne er fra mindemanifestationen på Rådhuspladsen fra indymedia.dk

Juridisk vanvid: Politisk vold er 'ikke politisk'

Nye White Pride-trusler efter dom

White Pride blev dømt for overfald og fortsætter efter dommen med nye trusler om terror. Demonstration 11. oktober i Århus mod racisme og 'hate crimes'

I slutningen af juli begik fem bandemedlemmer fra naziorganisationen White Pride et brutalt voldeligt overfald på en venstrefløjsaktivist i Banegårdshallen i Århus. Den unge mand var flygtet derind, da White Pride-gruppen tilfældigt fik øje på ham på Banegårdspladsen efter en fodboldkamp.

I begyndelsen af september blev de hver idømt to måneders fængsel for overfaldet. Den ene fik fire måneder oveni for fire tilfælde af hærværk mod Enhedslistens lokaler i Århus samt for besiddelse af 36 gram amfetamin. Den 22-årige Simon Hvas Jacobsen, som betegnes som leder af White Pride, var nogle dage inden denne dom blevet idømt et års fængsel for fire forskellige voldelige overfald.

Dommen lå langt fra anklagerens krav, som havde fremført den politiske karakter af volden, hærværket og truslerne som en skærpene omstændighed. Men dommer Hans Ulrik Bruhn mente ikke, at overfaldet var direkte politisk begrundet – blandt andet fordi de fem overfaldsmænd havde følt sig provokeret af trusler fra offeret på venstrefløjen!

Alle fem blev løsladt efter dommen. Tre af dem har yderligere verserende voldssager.

I en kommentar sagde talsmanden for Anti-Racistisk Netværk (ARN-Århus), Peter Hegner Bonfils:

- Med dagens milde dom og løsladelser frygter jeg, at byens højreekstremister vil forsøge at tilbageerobre midtbyen og nattelivet med vold, racisme og trusler.

- Jeg vil opfordre byens værtshusmiljø til at holde øjne og øre åbne, så vi sammen kan forhindre, at White Pride igen for overtaget i byens natteliv. Racisme og politisk vold hører ikke hjemme i Århus.

Nye trusler

Der skulle ikke gå lang tid, før nazitruslerne fortsatte. I en ny pressemeddelelse fra ARN-Århus berettes om de nye udviklinger efter løsladelsen. Her hedder det:

”Aldrig så snart var hovedmanden bag overfaldet i Banegårdshallen den 28. juli blevet løsladt fra sin varetægtsfængsling, før han er blevet politi-anmeldt for trusler. Truslerne blev fremsat torsdag den 4. september mod et af vidnerne til overfaldet. Overfaldsmanden er i øvrigt den samme person, som har tilstået en række rudeknuserier i Enhedslistens lokaler.

Lørdag den 6. september blev der desuden afsendt telefontrusler mod offeret for overfaldet. Dette er også blevet politi-anmeldt. Truslerne kom angiveligt også fra folk fra White Pride-miljøet.”

- Det er tilsyneladende folk, som tror de kan terrorisere folk til tavshed. Men det vil ikke lykkes. Folk er meget opmærksomme på, at enhver trussel og ethvert overgreb skal politianmeldes, siger Peter Hegner Bonfils.

- Og vi vil selvfølgelig fortsætte vores antiracistiske arbejde ufortrødent. Særligt ser vi frem til demonstration lørdag den 11. oktober under hovedparolen ”Giv Århus smilet tilbage”, hvor vi vil markere byens modstand mod racisme og 'hate crimes'.

Dommen må ankes

Anitracistisk Netværk har opfordret til, at anklagemyndigheden anker dommen med krav om skærpelse:

- Særligt det faktum, at dommeren ikke fandt anledning til at karakterisere

volden som politisk motiveret, bør give anledning til undren, hedder det i en udtalelse.

- Flere af de dømte er således ledende i White Pride og er med i foreningen Vederfølner, hvilket er de to vigtigste spillere på den ekstreme højrefløj i smillets by. Havde anklagemyndigheden haft mulighed for at føre vidner, ville dette og meget andet være kommet frem.

Også Enhedslisten finder det højst besynderligt, at overfald på en venstreorienteret samt hærværkschikaner på partiet ikke er ”politisk motiveret”, og vil have dommen anket:

- Det er uforståeligt, at f.eks. fire gentagne rudeknuserier mod et politisk parti på venstrefløjen kan opfattes som upolitisk. Især når det udøves af en politisk aktiv nynazist, hedder det i en udtalelse fra partibestyrelsen i Århus, der fortsætter:

- At det overhovedet er muligt, skyldes efter vores opfattelse, at sagen blev ført som en såkaldt ’tilståelsessag’, hvor der ikke er mulighed for en bevisførelse f.eks. i form af vidner. Derfor kom sandheden ikke frem.

Anklageren i sagen, politiadvokat Sine Vinter, har oversendt en indstilling vedrørende en anke til statsadvokat Peter Brøndt Jørgensen i Viborg, der nu overvejer, om straffen for gruppevold udøvet af højreorienterede White Pride-folk i Århus mod en venstrefløjsaktivist skal udmåles hårdere, end det skete i byretten. Sine Vinter har ikke oplyst, hvad hendes indstilling er, men dommen lå meget langt fra hendes krav på mindst fem måneders fængsel for gruppevolden. Det er statsadvokaten, som skal beslutte en eventuel anke.

Demo mod nedskæringer

Under parolen 'Ingen nedskæringer på børne- og ungeområdet i København!' demonstrerede op mod 10.000 forældre, børn og pædagoger mandag den 8. september på Rådhuspladsen i København, hvor de forlangte planer om nedskæringer på disse områder på 194 mio. kr. taget af bordet. Demoen var arrangeret af BUPL Hovedstaden, LFS, SL og KFO.

En rapport fra konsulentfirmaet Deloitte har anbefalet at besparelserne blandt andet findes ved at sætte betalingen for børnepasning op, samt bruge færre pædagoger per barn.

Det vil københavnere ikke acceptere.

Underskriftsindsamling mod udlicitering

13 rengøringsassistenter og skolebestyrelsesformand for Korup Skole i Odense har iværksat en underskriftsindsamling for at øge modstanden imod udlicitering af skolerengøring i Odense Kommune. Forældre og andre til at skrive under. Målet for kommunens side er at spare 4,3 millioner fra 2010.

Forskellige aktiviteter er på bedding, herunder produktion af T-shirts. På Korup skole går pedellen rundt med printet "Tag ikke mine piger". Sporene fra andre udliciteringer skræmmer både i forhold til arbejdsforhold og service.

Politianmelder ulovlig indkvartering

Nu har både Københavns Kommune og de københavnske byggefagforeninger fået nok af den ulovlige indkvartering på byggepladsen "Mønten" på Amager Fælledvej i København.

Kommunen har krævet den ulovlige indkvartering af omkring 100 polske arbejdere stoppet. Det er ikke sket. Derfor er man nu skredet til politianmeldelse af den ulovlige indkvartering.

De polske arbejdere har boet i skurvogne på byggepladsen i flere måneder.

Buschauffører på Fyn har fået nok

Udliciteringen af busdrift i Odense har været en katastrofe

I snart 14 dage har regionalbusserne på Fyn ikke været ude at køre. Over 400 buschaufførerne ved Arriva, som vandt licitationen i 2006, har fået nok af umulige arbejdsforhold. Stadig flere chauffører brød sammen under kaoslignende forhold, som var forbundet med iværksættelse af en hovsa-løsning i form af ny buskøreplan og anvendelse af ny

busterminal i Odense.

Lige nu er det regionale busselskab Fynbus og Arriva ved at rive hovedet af hinanden om, hvem der har ansvaret. I første omgang var konflikten ellers blevet nedtonet til problemer, som måtte løses henad vejen.

En ny køreplan, udarbejdet udenom chaufførerne, har umuliggjort overholdelse af hviletidsbestemmelser og afskåret mulighed for at komme på toiletet. Det er arbejdsforhold, der leder tanker tilbage til konflikten i Ribus i

Buschaufførerne advarede mod udliciteringen

Da bestyrelsen for det ny regionale trafikelskab på Fyn i august 2006 besluttede at udlicitere 2/3 af den kollektive buskørsel i Odense kritiserede FOA-buschaufførerne det skarpt under henvisning til de negative københavnske erfaringer med udliciteringen af busdriften, der kun har betydet ringere forhold for passagerer og ansatte og færre busser.

- En udlicitering har højest nogle meget kortsigtede gevinster, mens

skadevirkning og svigtende passagergrundlag vil være for bestandig. Den store busundersøgelse, som FOA gennemførte i 2005, viste, at den kollektive trafik i Odense er velfungerende, og passagerens opfattelse af tilfredshed, pålidelighed og servicemindedhed er positiv. Derfor er det sørgeligt, hvis politikerne nu ændrer disse forhold, sagde Reiner Burgwald fra FOA-Odense dengang.

Der blev ikke lyttet til advarslerne.

Esbjerg, en af de første store arbejdskampe i forbindelse med privatiseringer og udliciteringer. Her blev chaufførernes forhold forringet på mange måder og på lignende vis.

Buschaufførerne krav er at gå tilbage til den gamle køreplan, og igen gøre brug af rutebilstationen som terminal i stedet for Odense Banegårdscener.

Afviste udspil

I et forsøg på at få busserne nødtørftigt ud at køre havde Fynbus udarbejdet en nødplan som chaufførerne har vendt tommelfingeren ned overfor.

Til Fyens Stiftstidende forklarer tillidsrepræsentant Helle Madsen hvorfor chaufførerne sagde klart fra overfor Fynbus' 'alternative' udspil.

- De nye planer indebar selvfølgelig, at vi skal overholde færdselsloven, reglerne for køre og hviletid og så videre. Vi risikerer at holde med en busfuld passagerer ude midt i ingenting, når reglerne for hviletid træder i kraft. Så skal vi holde pause i 45 minutter med alle passagererne ombord. Det er ikke holdbart, mener chaufførerne.

Chaufførerne har længe krævet at bestyrelsen i Fynbus og hos Arriva hører på deres indsigelser og tager dem alvorligt.

På trods af strejken medfører store gener for mange nyder den bred opbakning. Det viser sig bl.a. i form af en afstemning på fyens.dk hvor over 2500 har deltaget og 2 ud af 3 stod klart på de strejkendes side. Endnu er det uvist, hvornår busserne kommer ud at køre. Udspillet ligger hos regionspolitikkerne i Fynbus og Arriva, som vandt licitationen. Allerseneeste nyt er at FynBus og Arriva har inviteret alle chauffører på store, gennemgående ruter til timelangt møde torsdag den 11. september på Hotel Scandic i Odense.

- Chaufførerne skal sammen med Arriva og Fynbus identificere problemer og foreslå løsninger, udtaler kommunikationsdirektør Jan Wildau, Arriva.

Men samtidig afviser FynBus forsætligt de strejkendes krav om at vende tilbage til den gamle køreplan og busterminal.

I have a dream ...

Vi søgte lønforhandlinger i det tidligste forår. To af kollegaerne blev sat til at undersøge overenskomstforhold og løn på andre sammenlignelige institutioner. Det viste sig, at vi lå på deres niveau, med den undtagelse, at de fik pensionsopsparing oveni. Vi snakker om omkring 12½ pct. mere – eller 20 kr. mere i timen. Det er da også en slags penge.

Ledelsen kom med deres eget udspil, som var bygget op på en lang række differentierede betalinger for en række "goder", hvoraf vi i forvejen oppebar nogle af dem gratis. Nu skulle de altså ruller ind over lønnen. Vi gav dem så vores udspil, hvilket ikke faldt i god jord.

Det skal indskydes, at vores arbejdsgiver er "stor i slaget". Det skorter ikke på udgifter, når det handler om julefrokoster eller sommerfester. Jeg skal ikke gøre mig klog på, hvordan de trækkes fra på skatteopgørelsen, men dermed har vi altså at skulle lade os nøje. Han benytter sig af den smarte taktik, at han indynder sig hos personalet, mens han har folk til at udføre "bussemandsarbejdet".

Lønforhandlingerne blev i hvert fald slyt. Bolden lå på hans banehalvdel, men vi hørte intet. I resten af foråret og forsommeren fulgte vi spændt – om end passivt – storkonflikten på det offentlige område. Det kunne jo være, at resultaterne kunne bruges.

Hen over sommeren rykkede vi for en forhandling – men igen uden resultat. Derefter rykkede vi sammen bogstaveligt talt: Vi holdt i en given naturlig situation en lille seance om situationen. Udgangen blev videregivet til ledelsen, som straks så rødt:

- Det er ikke tilladt at holde faglige møder i arbejdstiden, og i hvert fald skal arbejdsgiveren have besked.

Andet kom der ikke ud af det. For at kunne forstå, at vores reaktion ikke var skarpere, skal det nok forklares, at vi er en rimelig lille arbejdsplads fra det intellektuelle lag, som ikke ejer megen kamperfaring, og hvoraf en del lader sig kyse. Jeg måtte sande, at sosuhjelperne hører til kernen af dette lag.

Forleden dag skulle vi så deltage i et seminar arrangeret og betalt af vores arbejdsgiver. Vi var derfor helt naturligt forenet et kvarter forinden, hvor snakken igen faldt på de udestående forhandlinger. Der var et par enkelte, som mente, at formalia skulle være på plads, så de orienterede pr. telefon ledelsen om snakken. Ledelsen forbød straks snakken:

- Det har I ikke tid til.

Kort tid efter indtrådte en ledelsesrepræsentant. Der udspandt sig en hidsig diskussion mellem ham og specielt en af vore kollegaer, som straks blev kaldt til kontoret til en samtale:

- Hvis I vil fyre mig, kan I jo bare sige det her, lød responsen.

Han kom til samtale, blev fyret, fritstillet og bortvist. Vi har ikke hørt noget til eller fra ham siden. Det skal siges, at vi blev lidt lorne på ham, da han på egen hånd havde satset på en lederstilling på samme institution til 40.000 kroner månedligt.

Efter seminaret blev en af vore talsmænd kaldt til samtale dagen efter. Samme reaktion:

- Hvis I vil fyre mig, kan I jo bare sige det her.

Næste dag kontaktede han vores fagforening og meddelte ledelsen, at samtalen ikke kunne finde sted på det berammede tidspunkt, da han ville have en bisidder med. Samtalen har ikke fundet sted, men tro mig: Den kommer. Udgangen er betydeligt mere usikker. Han har vores udelte opbakning, så vi får se.

Reaktionerne har ellers været spagfærdige. Nogle er blevet lidt flosset i kanten, men harmen savnes. Nu er det et halvt år siden, at vi krævede justering af lønnen. Ledelsen har brugt tid på at afholde seminarer, sommerfest og udvide virksomheden – men lønnen gider de ikke røre ved.

Der må komme en dag, hvor de ansatte har retten til at fyre, fritstille og bortvise ledelsen.

Erik Stinus i musik:
Kalenderrejsen gennem livet

50 års jubilæum markeret

Erik Stinus debutbog kom i 1958 – det var digt-samlingen 'Grænseland'. Hans 50-års-jubilæum fejres bl.a. med udgivelsen af en samling udvalgte digte (på 400 sider) med titlen 'En tusindedel træ i vinteren' på forlaget Vindrose, og Forlaget Borgen udgiver en ny roman af digteren 'Matu-maini'. Begge udkommer her i september.

Den 4. september blev bogen og CD'en 'Mod kalenderen' præsenteret og uropført. Den er også en hyldest til digteren fra sangeren og komponisten Per Warmings side, som har sikret udgivelsen.

Uropførelsen gav også et indtryk af de spor Erik Stinus har sat sig uden for Danmark.

Den arabiske digter Muniam Alfaker overbragte en hilsen på vegne af 'THE WORLD CULTURAL FORUM FOR DIALOGUE' i Kairo.

Hüseyin Duygu (tv) kom med en hilsen fra NAZIM HIKMET CENTRET i Istanbul

Thomas Kruse fra Carl Scharnbergs uofficielle fond trak linierne op fra Carl Scharnbergs virke.

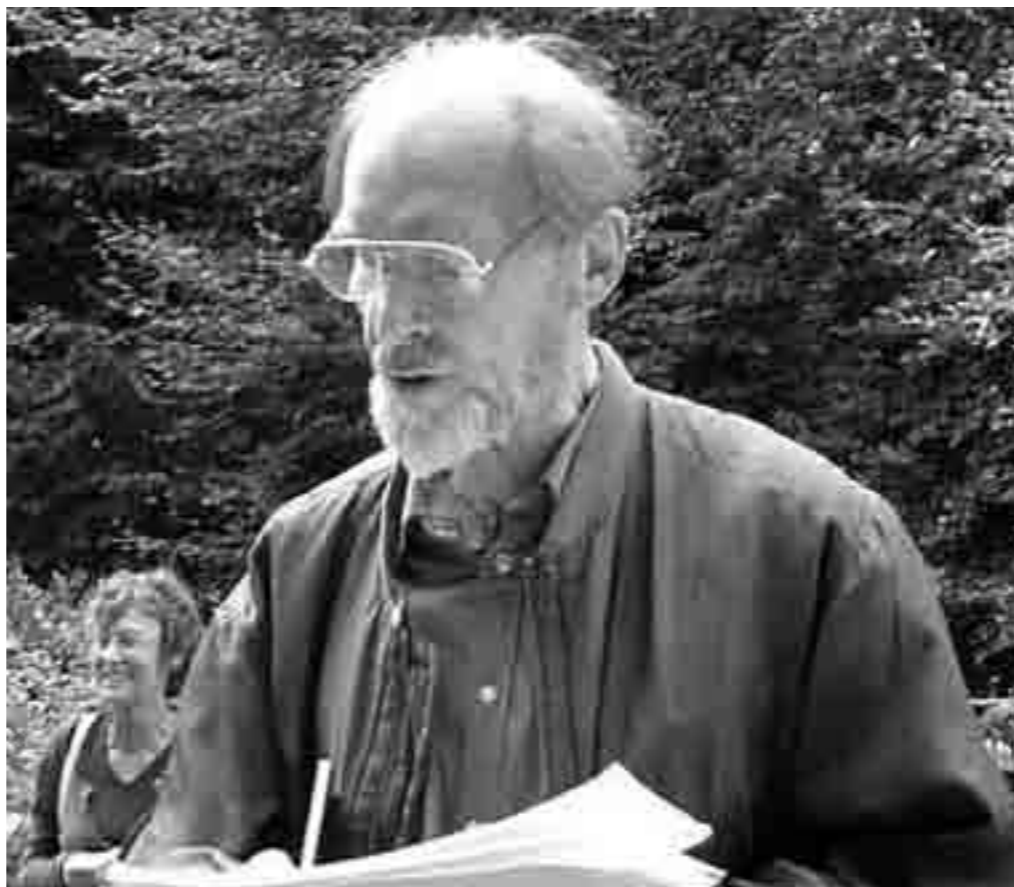
I sin rejse gennem livet er Erik Stinus kommet vidt omkring, såvel i geografien som i den indre rejse.

Såvel i dine digte som i din personlige fremtræden har du formået at udtrykke den glæde og kærlighed til mennesker og natur, som vi alle har i os.

Belært af årene er vi mange, der vil sige dig tak for dit virke, mens du stadig kan høre det. Således også Per Warming. Han har med sin musik til og i arbejdet for udgivelsen af bogen og cd'en *Mod Kalenderen* gjort sit til, at sonetterne, tidligere udgivet i 1992 og 2000, er kommet til deres ret, som en helhed. Og alle de deltagende kunstnere har med glæde givet deres bidrag.

Ved hver gennemlytning eller læsning af *Mod kalenderen* viser der sig nye facetter. Uropførelsen for et stuvende fuldt hus torsdag den 4. september bar præg af, at Erik havde meldt afbud, fordi han var for syg til at deltage. De mange dobbelte betydninger, der peger i retning af livets afslutning sammenholdt med livets opståen og cyklus, kom til at stå mere frem i oplevelsen, som f.eks. i Solbær: "At plukke bær: din sommersonne gjort sort." Så kort en strofe, så omfattende et indhold. Her er rigeligt til tanker, samtidig med den fysiske oplevelse af at plukke bær gør det meget nærværende.

På cd'en krydres klaver og sang med klarinet, harmonika, guitar og violin i afmålte doser, men således at stemningerne så at sige

'ligger i luften'. Erik Warmings klaver og melodier og Maria Kynnes sang finder nye lag frem i betydningerne, så det opleves, som om sonetterne får en ekstra dimension i musikken. Tid, der haster, vinger, drømme og torden høres.

Senere toner Eriks stemme frem, roligt, afmålt, varmt og levende. Han læser alle digtene. Jeg ser og hører og føler for mig sporene i sneen, roden på stien, ekko af et skrig, håbet om at møde dig en stund, rådyr, elg og kanin, der "i pelsværk sprang og åndede dampe ud", musvitten med sin dristige sang.

To steder har bidt sig særligt fast. I Narresang "det som den der tryk vil nå sit mål må lyde som en lov: fem sansers nærvær, hvor han færdes nu", det er jo en af Eriks Stinus hemmeligheder, at det kan han udtrykke i sine digte og hele afslutningen, som i sin alvor tager en drilsk vending i slutningen, jeg opfatter smilet i Eriks øjenkrog. Det aftrykkes her i sin helhed.

Hver eneste sonet kunne der skrives en hel afhandling om. Det må være op til læseren selv at fordybe sig og finde sine egne betydninger. Under alle omstændigheder er hele værket gjort af kærlighed til mennesket og livet.

Gerd Berlev

Jeg fulgte vinternattens strenge ord

der lød: Det bedste gemmer vi til sidst,
 hver pligt skal være udført, intet spor
 må ses af sommer, efterårets frist
 med høje himles blå og blades glød,
 på hvidt skal sort og rent det hele stå,
 mit værk, min sang. Da stiger solen rød
 og jeg kan synge lidt for dig og gå
 den bedste sidste vej i selskab med
 den skat jeg drømte om, beskue den
 på jordisk plan, fra pligter løst, i fred.
 Men du som var i værket mer end trend
 og islæt, dets nødvendighed, du tøver,
 spør kysset på din mund: Hvad vandt du, røver?

Maria Kynne

Erik Stinus
MOD KALENDEREN
 - Sonetter med musik af Per Warming og tegning af Ib Spang Olsen
 I anledning af 50-året for digterens litterære debut
 ISBN 978 87 7378 302 3
 48 s tekst og noder, stort format, indbundet, med indlagt cd, kr. 128
 Forlaget Politisk revy

Hvis I kunne lide Bush, vil I elske McCain

Det amerikanske præsidentvalg kommer nærmere. Det republikanske parti har afholdt sit konvent, mens der blev demonstreret og var sammenstød i gaderne, hvor John McCain blev nomineret til at afløse George Bush.

På sin side nominerede McCain den internationalt ukendte Sarah Palin som sin vicepræsidentkandidat.

Derefter er det gået stærkt fremad i meningsmålerne for den 72-årige McCain, der sagtens kan blive den næste amerikanske præsident, og for den fundamentalistiske kristne Palin, som kun vil være 'et hjerteslag fra atomafrækkeren'. Hun suger tilsyneladende de hvide middelklassekvinder til sig, mens Barack Obamas makker etablismentpolitikeren Joe Biden ikke tiltrækker noget som helst.

I det følgende portrætterer en stribe amerikanere og en canadisk professor det republikanske makkerpar

"Krigshelten McCain"

McCain kaldes ofte for en krigshelt. Hans far var admiral, og han blev nummer fem fra neden ved sin afgangseksamen fra det amerikanske flådeakademi, hvor han fik tilnavnet 'McNasty'.

Han fløj 23 bombetogter over Nordvietnam, hver på en halv times tid, ialt 10 timer og tredieve minutter, hvorfor han har modtaget en medalje i timen. McCain blev skudt ned over Hanoi 26. oktober 1967 og skød sig ud med faldskærm over Truc Boch søen, hvor han blev fisket op af vietnamesere og sat i fængsel.

Nogle år senere blev han interviewet i fangelejren af Fernando Barral, en spansk psykiater som boede i Cuba. Interviewet stod at læs ei Granma 24. januar 1970.

McCains skrøbelige psyke drives af, hvad Barral beskrev som, 'personligheden hos en fange, som er ansvarlig for mange kriminelle bombninger af folket.' Barral fortsatte: "Han (McCain) var intellektuelt vågen under interviewet. Hans morale lider ikke under traumatisk chok. Han var i stand til at være sarkastisk, og tilmed humoristisk, tegn på psykisk ligevægt. Fra et moralsk og ideologisk synspunkt viste han sig som et ufølsomt individ uden menneskelig

"Bomb, bomb, bomb Iran."

"Økonomi er noget jeg ikke har forstået så godt som jeg burde ... Jeg ved meget mindre om økonomi end om militære og udenrigspolitiske problemer. Jeg har stadig brug for uddannelse."

"Jeg tror at [for at være rig] hvis vi taler om ren indkomst, hvad så med omkring 5 millioner dollars?"

John McCain, republikansk præsidentkandidat 2008

dybde, som ikke udviser den ringeste medfølelse, og som ikke synes at have tænkt over de kriminelle handlinger, han begik mod befolkningen fra sin flyvemaskines absolutte usårighed, selvom disse mennesker ikke desto mindre reddede hans liv, gav ham mad, tog vare på hans helbred, og han er nu sund og stærk. Jeg tror at han bombede tæt befolkede steder for sportens skyld. Jeg bemærkede at han var afstumpet og talte om banale ting, som om han var til et cocktailparty."

Citeret efter Jeffrey St. Clair:

The Real McCain, Counterpunch

'Den senator der vil være mest tilbøjelig til at starte en atomkrig'

John McCain, der i modsætning til sin vicepræsidentkandidat Sarah Palin fremstillede som miljøforkæmper, spillede en meget beskidt rolle i forbindelse med en kontroversiel sag om opstillingen af syv store rumteleskoper på bjerget og naturreservatet Mt. Graham i Arizona.

I 1992 mødtes lægerne Robin Silver og Bob Witzeman med McCain om

"Bed for, at vort lands sender dem [Amerikanske soldater til Irak] ud på en opgave, som er fra Gud. Det er det, som vi skal være sikre på, at vi beder for: At der er en plan, og at den plan er Guds plan", lyder det fra guvernøren.

Sarah Palin, guvernør Alaska, republikansk vicepræsidentkandidat, juni 2008

denne sag på hans kontor i Phoenix. Witzeman er nu pensioneret, mens Silver arbejder på akutafdelingen på Phoenix Hospital. Lægerne fortæller, at da han hørte ordene 'Mount Graham' fik McCain et voldsomt anfald.

- Han hamrede næverne i bordet og spredte papirerne over hele rummet, siger Silver: - Han hoppede op og ned, mens han hældte sjofelheder ud over os i mindst 10 minutter. Han truede med knytnæver, som om han ville hamre os en. Det var så voldeligt som næsten det værste slagsmål i familien."

Witzeman forlod måbende mødet:

"Jeg har været miljømand hele mit liv, men hvad der virkelig skræmmer mig ved McCain er ikke hans miljøpolitik, som er styg, men hans voldelig, irrationelle temperament. Jeg tror at McCain er så uafbalanceret, at hvis Vladimir Putin sagde noget, som han ikke kunne lide, ville han eksplodere, og begynde at slå sig for brystet, mens han råbte op om at have fingren på atomafrækkeren. Hvem aner hvor det ville stoppe. Efter min opfattelse er McCain den senator, som vil være mest tilbøjelig til at starte en atomkrig."

Citeret efter Jeffrey St. Clair:

The Real McCain, Counterpunch

McCains valg af vicepræsident

Med et kynisk og særdeles udspekuleret politisk skaktræk annoncerede John McCain fredag den 29. august, at han havde valgt en relativ ukendt og temmelig uerfaren kvinde, den 44-årige Sarah Palin, som makker ved præsidentvalget. Palin er tidligere deltager i Miss Alaska-skønhedskonkurrencen i 1984 og forhenværende sportsreporter. Dette minder om George H. Bush, der i 1988 valgte en obskur sn ator ved navn Dan Quayle, dengang 41 år, som sin makker. I fru Palins tilfælde er hun tidligere borgmester i en lilleby og ret nyudnævnt guvernør i Alaska og har ikke en disse erfaring i international politik.

Det er et godt eksempel på degraderingen af amerikansk politik, hvor alt kan siges (*'Hun har udenrigspolitisk erfaring, fordi hun bor i en stat, der ligger ved siden af Rusland'*), og alt kan gøres eller sælges af nødvendighed.

Da McCain ifølge ham selv ikke har nogen kompetence i forhold til økonomi og finanser, kunne man have forventet, at han ville have valgt en, der var mere velbevandret i disse sager. I stedet valgte senator McCain en kvinde helt uden økonomisk eller finanspolitisk erfaring. Hvorfor? Fordi religion i De Forenede Stater til enhver tid slår økonomisk ekspertise af pinden. Og det er problemet.

Hvad der reelt tiltræk kandidat McCain ved Sarah Palin er hendes ekstremt højreorienterede religiøse baggrund. Hun er en glødende kristen fundamentalist (*pentecostalist: en retning der lægger hovedvægt på den personlige guds-erfaring, KP*), mod abort (selv for voldtægts- og incestofre) og for statens anvendelse af dødsstraf, imod seksualoplysning, imod ægteskaber mellem personer af samme køn, miljømodstander, tilhænger af de guddommelige skabelsesteorier, for censur, modstander af våbenkontrol og tilhænger af krig. Længere til højre end det, og man ryger ud over kanten!

Citeret efter den canadiske professor Rodrigue Tremblay: The U.S. 2008 Presidential Election: An Evaluation

Har Obama allerede tabt?

Den indsigtfulde antiimperialistiske skribent William Blum skriver:

Jeg er ked af at sige det, men jeg tror

John McCain bliver USAs næste præsident. Efter Bush-rædslerne lange nat vil enhver demokrat let kunne vinde, men demokraterne fjumrer i det, og McCain står omtrent lige med Barack Obama i meningsmålingerne.

Demokraterne skulle bruge et slogan som *' Hvis I kunne lide Bush, vil I elske McCain'*, men det ville ære for kontant, for direkte for en Nancy Pelosi, der savner ryggrad, og hendes ryggradsløse parti. Eller *' Hvis du syntes om Irak, vil du elske Iran'*. Men den demokratiske ledelse er ikke noteret for at være kategorisk modstander af nogen af disse konflikter.

Det ser heller ikke ud til, at demokraterne tør rejse spørgsmålet om, at McCain ikke blev født i USA, sådan som forfatningen kræver, og at de ikke tør udspørge ham om anklagerne fra andre amerikanske fanger om at han i vidt omfang samarbejdede med sine vietnamesiske fangevogtere. De siger heller ikke et ord om McCains højst mulige rolle i den brutale invasion af Sydossetien den 7. august.

Obama har mistet meget af den betydelige liberale/progressive stemmeandel på grund af hans ryk til centrum-højre (eller afsløringen af ham som centrum-højre-mand) og han kan nu have mistet sit hovedsagsargument om at han er mere imod krigen end McCain (hvad han faktisk er) ved at udpege Joe Biden som sin makker. Biden har længe været en Irak-høg (som han er høg hvad angår amerikansk udenrigspolitik i øvrigt), som så tidligt som i 1998 agiterede for en invasion.

USA vil oprette flådebase i Georgien

USA fører forhandlinger med Georgien og Tyrkiet om at etablere en flådebase ved en af de to georgiske hovedhavne Batumi eller Poti.

Tyrkiet har ikke officielt gjort sin stilling til planen klar i et forsøg på at undgå politiske spændinger med Tyskland, siger Gruzya Online, et russisksproget website.

En af de amerikanske specialstyrkers opgaver i regionen vil være at sikre olierørledningen, som løber gennem Georgien

Chavez: Flådeøvelser med russerne i Caribien

Som en reaktion på en amerikansk flådes tilbagevenden til latinamerikanske farvande bekræfter præsident Hugo Chavez, at Venezuela måske vil gennemføres flådeøvelser i Caribien før årets slutning.

Det ventes at fire krigsskibe med henved 1000 søfolk fra Ruslands Stillehavsflåde i november kan deltage i en flådeøvelse ud for den venezuelanske kyst.

En talsmand for det russiske udenrigsministerium har meddelt, at der vil blive afholdt fælles øvelser sidst på året, og at den russiske flotille vil omfatte Peter den Store, et atombevæbnet slagskib, et af de største i verden.

Kapitalister får den arbejdende befolkning via pris- og skattestigninger

Af Anasintaxi

Der er krise i Euroland og overalt søger de herskende at vælte krisens byrder over på den arbejdende befolkning – og overalt går der til modstand. De græske marxist-leninisters blad beskriver her situationen i dette land

I løbet af de seneste fem år, hvor det monarkistisk-fascistiske parti "Nyt Demokrati" har været ved magten, har der været tale om en brat og betydelig nedgang i levestandarden for størstedelen af befolkningen. Årsagen til dette er de gentagne pris- og skattestigninger, der er blevet pålagt af Karamanlis' regering som led i dens ekstreme nyliberale økonomiske politik.

Statsministeren og hans kabinets holdning til den høje inflation og de næsten daglige prisstigninger på masseforbrugsartikler er så meget mere provokerende, da den eneste "grund", de kan diske op med, er stigningen i priserne på råolie og den såkaldte "importerede inflation".

Deres påstand er anstødelig, da fødevarerartikler er meget billigere i andre EU-lande på trods af den kendsgerning, at produktionsomkostningerne der er højere og de ansatte tjener omgang tre gange så meget som de 7-900 euro, som er gennemsnitslønnen i Grækenland.

De borgerlige økonomer begrænser, som ægte forsvarere af kapitalismen, den økonomiske substans af inflationen ved at identificere den med en af dens

ydre former, der udtrykkes via stigningen i priserne. Inflationen er imidlertid ikke et nyt eller ukendt fænomen i den kapitalistiske økonomi. Den er et uundgåeligt fænomen i den kapitalistiske produktionsmåde, generelt set, og i cirkulationssfæren i særdeleshed, hvis kanaler oversvømmes med overflødige bankregninger, som resulterer i en stigning i priserne på livsfornødenheder.

Ved siden af det generelle spørgsmål om inflation brugt af kapitalen som middel til omfordeling af indkomsterne på bekostning af arbejderklassen ligger kilden til den nuværende prisstigningsbølge i det faktum, at monopolerne selv har fastsat priserne på et meget højt niveau med det åbenbare mål at øge profitterne, og – ligeså – i den spekulative måde, hvorpå industrialisterne, de store grossister og detailhandlerne fastsætter priserne. Alt i alt er det ikke væsensforskelligt fra den mafia-agtige kapitalisme i Rusland eller andre østeuropæiske lande.

Tilfældet med landbrugs- og mejeriprodukter er helt typisk eksempel på dette. De store forhandlere og supermarkederne putter kæmpe profitter i lommerne, samtidig med at landmændenes indkomster endog ikke dækker produktionsomkostningerne, og resten af det arbejdende folk bruger store pengebeløb på fødevarer og andre masseforbrugsartikler.

En anden faktor, der medvirker til den uhørte stigning i priserne, er den ekstreme nyliberale økonomiske politik, som forfølges af Karamanlis' regering. Denne politik støtter blandt andet den

tøjlesløse spekulation, og den har gennemtvunget gentagne prisstigninger på elektricitet (to gange i 2008), vand, telefon, porto og en fordobling af busbilletter, færgebilletter og andre billetter.

Den skyhøje inflation, de enorme prisstigningsbølger (hovedsageligt på masseforbrugsprodukter) og de gentagne skattestigninger sammen med de uforandrede lønninger og den i stort omfang udhulede realløn, har resulteret i et alvorligt (og langt mere mærkbart end de foregående år) fald i levevilkårene for arbejderklassen og tvunget millioner ud i underernæring, sult og subsistensløshed – ikke mindst dem på lavindkomster på 7-900 euro, de mange arbejdsløse og deltidsansatte (semibeskæftigede) og de mange tusinde pensionister.

De nuværende realiteter for landets kapitalistiske økonomi modbeviser på daglig basis myten om, at "priserne falder som en følge af konkurrencen", som er blevet lovprist som den absolutte sandhed af forsvarerne for de kapitalistiske interesser. Det eneste råd, som det latterlige og inkompetente kabinet giver til den arbejdende befolkning, er at løbe dagen lang fra det ene supermarked til det andet for at lede efter billigere varer. På den måde undervurderer de brutalt befolkningens intelligens.

Forkortet version af en hovedartikel fra avisen "Anasintaxi" 31. juli 2008, oversat af Kommunistisk Politik.

Hjemmeside for Anasintaxi
www.geocities.com/anasintaxi

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΕΚΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΚΕΚΕ

ΑΝΑΣΙΝΤΑΞΗ

στο χώρο του παρρησιαστικού-λαϊκού-σταλιστικού

OFFERING THE IDEA OF THE ANASINTAXI TOY KKE

ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΗΣ, ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΗΣ ΑΝΑΣΙΝΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΚΕΚΕ ΠΑΡΗΣ

"Ας προσέξουμε να κερδίσουμε πάλι το χώρο της προλεταριακής επανάστασης"

Μέλη της Επιχειρησιακής Ομάδας
Κ. ΜΑΡΕ - ΘΥΝΤΙΚΑΛ

"Επιπλέον να τον αγώνα μας και να κερδίσουμε για να κερδίσουμε τον χώρο της προλεταριακής επανάστασης και να κερδίσουμε τον χώρο της προλεταριακής επανάστασης"

ΝΙΚΟΣ ΖΑΝΑΦΑΝΗΣ

Rusland, Europa og USA: Fundamental geopolitik

Af F. William Engdahl

*Kampen mellem USA,
EU og Rusland om
kontrollen over eurasiens
skærpes*

Efterhånden som detaljerne i det større strategiske billede af, hvad der er på spil i Georgien og den mere omfattende Kaukasus-krise, kommer frem, bliver det tydeligere, at Moskva ikke har til hensigt at rulle grænserne fra Stalin og den Kolde Krig i 1948 tilbage. Hvad Putin og nu Medvedev har sat igang er en demonteringsproces af den yderst farlige NATO ekspansion, som er blevet anført af Washingtons krigshøge siden slutningen af den kolde krig i 1990.

Hvis begivenhederne havde udviklet sig i overensstemmelse med Washingtons planer frem til den overraskende afvisning fra ikke mindre end ti europæiske NATO medlemslande, inkl. Tyskland og Frankrig, på NATO-topmødet i april – så ville Georgien i dag være i gang med optagelsesprocessen og NATO-iseringen, sammen med Ukraine. Dette ville have åbnet døren til komplet militær og økonomisk indkredsning af Rusland

Hvem der afyrede det første skud i Sydossetien natten til d. 8. august, er ikke hovedsagen. Rusland var forberedt på sådan en handling. For at forstå begivenhederne er vi nødt til at gå tilbage til det geopolitiske fundament, der har ligget bag USA's eller den britisk-amerikanske strategi siden 1945. Rusland har med sit svar på Georgiens angreb udfordret selve selve grundlaget for amerikansk ekspansion.

Fundamentale geopolitiske grundsætninger

Hvad de færreste gør sig klart er, at arkitekten bag Amerikas generelle strategi efter 1945 var englænderen Sir Halford Mackinder. Mackinder, der var den førende strateg bag britisk imperialistisk magt siden hans epokegørende

arbejde fra 1904, *The Geographical Pivot of History*, definerede, hvordan de Forenede Stater kunne dominere verden efter 2. verdenskrig

I sin artikel fra juli 1943 i *Foreign Affairs*, skrevet få år før hans død, men på et tidspunkt, hvor det stod klart, at de Forenede Stater ville komme til at afløse det Britiske Imperium i efterkrigstidens verden, skitserede Mackinder den vitale strategiske betydning for amerikansk global strategi af, hvad Mackinder kaldte "Hjertelandet". Han definerede Hjertelandet som den nordlige og indre del af Eurasien, specielt Rusland-Ukraine-Hviderusland - der dengang var Sovjetunionen. For Mackinder var "Hjertelandets" strategiske betydning dets særlige geografiske betydningsfulde sletter på jorden, med store, sejlbare floder og enorme korndyrkningszoner.

Mackinder sammenlignede den strategiske betydning af Rusland i 1943 med Frankrigs i 1914-18 (1. verdenskrig):

"Rusland gentager fundamentalt Frankrigs mønster, men i større skala med dets åbne grænser mod vest i stedet for nordøst. I den nuværende krig er den russiske hær opstillet tværs over denne åbne grænse. I dets bagland er hjertelandets enorme vidder til rådighed for forsvar i dybden og for strategisk tilbagetrækning."

Mackinder bemærkede til sine amerikanske politisk orienterede læsere: "... hvis Sovjet Unionen kommer ud af

denne krig som erobreren af Tyskland, vil den rangere som den største landmagt i verden ... den magt der har den strategisk stærkeste forsvarsposition. Hjertelandet er den største naturlige fæstning på jorden."

Hvad Mackinder fortsætter med at minde om i dette lidt kendte essay er, at Vesteuropa, og frem for alt den tyske industrielle udfordring af det britisk-amerikanske overherredømme, bedst ville inddæmnes af en fjendtlig Sovjet magt i hjertelandet mod øst og en militært stærk amerikansk magt på den atlantiske side. På en vis måde var det lige meget, om sovjetmagten stadig var venligsinde over for Washington eller en koldkrigsfjende. Virkningen ville stadig være at inddæmme Vest Europa og gøre det til en amerikansk indflydelsessfære efter 1945 (efter 2. verdenskrig).

De amerikanske krigsplaner i 1945 mod Moskva

Som jeg mere detaljeret gør rede for i min bog *"Full Spectrum Dominance Totalitarian Democracy in the New World Order"*, (*Fuld Spektrum for Dominans: Totalitært Demokrati under den Nye Verdensorden*), der behandler den nuværende amerikanske militærpolitik i kølvandet på opløsningen af Warszawa-pagten for omkring 17 år siden, overvejede både den amerikanske præsident Harry Truman og Churchill begge en øjeblikkelig krig rettet imod hjertelandet i samme øjeblik, Tyskland overgav sig.

Kun et amerikansk veto af Churchills geopolitiske planer udsatte den kolde krig i tre år. Mange har svært ved at forstå, at den kolde krig i vid udstrækning var en amerikansk geopolitisk for at dominere efterkrigstidens verdensorden gennem at udnytte et fjendtligt Rusland og et fjendtligt Kina i Asien efter Korea-krigen til at gøre de Forenede Staters militære beskyttelse via NATO og via forskellige asiatiske forsvars arrangementer til en fundamenta-

lekendsgerning i efterkrigstidens liv.

Sovjet Unionens sammenbrud i de tidlige 1990'ere konfronterede pludseligt de amerikanske politiske strateger med et katastrofalt strategisk dilemma. Deres 'fjendebillede' - den sovjetiske bjørn - var forsvundet. Kina var blevet en økonomisk partner. Der var intet behov for NATO's fortsatte eksistens udover en periode med omhyggelig nedrustning på begge sider.

Manglen på fjendebilledet Rusland var for strateger som den senere amerikanske rådgiver for Barack Obama, Zbigniew Brzezinski, en strategisk trussel imod fortsat amerikansk *enerådende* supermagtsdominans.

I en artikel fra 1997 i det samme tidskrift *Foreign Affairs* som hans mentor Mackinder har Brzezinski, der ligesom Henry Kissinger implicit og også explicit har anvendt Mackinders geopolitiske ideer til at udforme den amerikanske udenrigspolitik, skitseret den amerikanske udenrigspolitikens mål i sine hovedtræk i form af *en genoptaget kold krig*:

"Amerikas fremkomst som den eneste globale supermagt gør en integreret og omfattende strategi for Eurasien nødvendig.

Eurasien er hjem for de fleste af verdens politiske selvsikre og dynamiske stater. Alle historiske prætendenter til verdensmagt er kommet fra Eurasien. Verdens mest folkerige aspiranter til regionalt overherredømme, Kina og Indien, ligger i Eurasien, ligesom alle de potentielle politiske og økonomiske udfordrere af amerikansk forrang

Eurasien står for 75% af verdens befolkning, 60% af dets BNP, og 75% af dets energiresourcer. Samlet set overskygger Eurasiens potentielle magt selv Amerikas.

Eurasien er verdens superkontinentsakse. En magt, som dominerer Eurasien, vil udøve afgørende indflydelse over to af verdens tre mest økonomisk produktive regioner, Vesteuropa og Østasien. Et kig på et landkort lader også formode, at det land, som dominerer Eurasien, næsten pr. automatik vil kontrollere Mellemøsten og Afrika ...

Geopolitikeren Sir Halford John Mackinder (1861-1947)

Hvad der sker med distributionen af magt på de eurasiske landmasser, vil have en afgørende betydning for Amerikas globale forrang og historiske arv.

På kort sigt bør USA konsolidere og fastholde den fremherskende geopolitiske pluralisme på det eurasiske landkort. Denne strategi vil præmiere politiske manøvrer og diplomatisk manipulation for at forhindre fremkomsten af en fjendtlig koalition, som kan udfordre den amerikanske forrang, og vil selvfølgelig fjerne mulighederne for enhver stat, der forsøger på det ..."

Mackinder og Bush-doktrinen

Kort sagt har amerikansk udenrigspolitik, såvel under George H.W. Bush under vejledning af Kissinger som under Clinton eller George W. Bush, fulgt Mackinders skitse som foreslået i Brzezinskys erklæring: Del og hersk, afvej magtpolitikkerne.

At forhindre enhver 'rivaliserende magt' eller grupper af magter i Eurasien i at 'udfordre' amerikansk enerådende supermagtsdominans blev kodificeret i den officielle amerikanske nationale sikkerhedsstrategi, der blev offentliggjort i september 2002, et år efter 11. september.

Denne Bush-doktrin gik så langt som til for første gang at retfærdiggøre 'forebyggende krig', såsom angrebet på Irak i 2003, for at afsætte fremmede regimer, der repræsenterede en trussel imod De Forenede Staters sikkerhed, selv hvis denne trussel ikke var umiddelbart foreliggende. Denne doktrin gjorde for resten

af den civiliserede verden definitivt en ende på den amerikanske legitimitet i udenrigspolitiske forhold.

Siden 2002 har Washington ubønhørligt presset på med en dagsorden for regimeændring under dække, bedst eksemplificeret med dets fordækte organisering af pro-NATO-regimeskift i Georgien og Ukraine i 2003-2004. Washington har organiseret dette under krænkelse af den aftale, som man højtideligt forpligtede sig til, da James Baker III mødtes med den sovjetiske præsident Mikhail Gorbatsjov, nemlig at USA ikke vil udvide NATO's grænser østpå, til gengæld for at Moskva tillod et genforenet Tyskland at blive medlem af NATO.

Washington led af et velkomment tilfælde af diplomatisk hukommelsestab, da folk som John McCains udenrigspolitiske guru, Randy Scheunemann, en ledende nykonservativ høg, styrede kampagnen efter 1991 for at bringe Polen, de baltiske lande, Tjekkiet og andre tidligere Warszawa-pagtlande ind i NATO. Moskva blev alarmeret af mønsteret. Forståeligt nok.

Til slut reagerede den daværende præsident Putin højlydt, da Washington tidligt i 2007 erklærede, at man planlagde at opstille sit "missilforsvar", bl.a. af amerikanske missiler i Polen, og i Tjekkiet. Hans udtalelser blev stort set censureret væk af de altid årvågne amerikanske medier, og kun kommentarer fra amerikanske embedsmænd, der udtrykte "chok" over den fjendtlige russiske reaktion over for de amerikanske missilforsvarsplaner, blev rapporteret.

Washington udarbejdede det latterlige argument, at de polske og tjekniske installationer var nødvendige for at forsvare amerikanske sikkerhedsinteresser i tilfælde af et potentielt kernevåbenangreb fra Iran. Da Putin udstillede Bush-administrationens forløjede argument om forsvar mod Iran ved at foreslå et alternativt sted for det amerikanske radarsystem meget tættere på Teheran, i Aserbajdsjan, var Bush overrumplet og målløs. Washington ignorerede simpelthen den aserbajdsjanske mulighed og fortsatte fremad med de polske og tjekniske placeringer.

Hvad kun få folk uden for de militære kredse ved, er, at et missilforsvar, selv et

primitivt, som en af de ledende amerikanske missilforsvarsstrateger udtrykker det, er *"det manglende led i at opnå en atomar førsteangrebs-kapacitet"*.

Hvis USA er i stand til at opstille missilforsvar langs Ruslands grænser, og Rusland ikke har noget, så har USA vundet Tredje Verdenskrig og er i stand til at diktere betingelserne for Ruslands betingelsesløse overgivelse, dets afvikling som en levedygtig nation, dets totale afvikling. Intet under, at Putin reagerede. Moskva-strategerne ved kun alt for godt, hvilke amerikanske militære eventyr, der har fundet sted siden 1940'erne.

Eurasisk geopolitik efter 8-8-8

Alt dette fører os tilbage til konsekvenserne af det russiske svar i Georgien efter den 8.8.2008. Hvad Rusland har gjort med sit hurtige svar med militær styrke efterfulgt af erklæringen fra præsident Medvedev om Ruslands "fem punkter for russisk udenrigspolitik", som nogle vestlige kommentarer har døbt Medvedev-doktrinen. De fem punkter inkluderer, udover Ruslands bekræftelse af dets tilslutning til principperne om international lov, en simpel erklæring om at "verden bør være multipolær."

Medvedev bemærker:

'En unipolær verden er uacceptabel. Dominans er noget, vi ikke kan tillade. Vi kan ikke acceptere en verdensorden, i hvilken et land træffer alle beslutninger, selv et så seriøst og indflydesrigt land som Amerikas Forenede Stater. En sådan verden er ustabil og truet af konflikter.'

Og efter at have erklæret Ruslands vilje til at have fredelige og venskabelige forbindelser med Europa, USA og andre, og Ruslands intentioner om at forvare sine borgere, 'hvor de end befinder sig', når Medvedev frem til det afgørende femte punkt:

'om det er tilfældet for andre lande, er der områder, hvor Rusland har særlige interesser. Disse områder findes i lande, som vi har særlige historiske forbindelser til og er bundet sammen med som venner og gode naboer. Vi vil være særligt opmærksomme på vort arbejde i disse regioner og bygge venskabelige bånd med disse lande, vore nære naboer.'

Hvis vi følger de seneste russiske uden-

De to stærke mænd i Rusland: Præsident Dmitri Medvedev og Vladimir Putin

rigspolitiske skridt er der anerkendelsen af Sydossetien og Abkhasien som suveræne uafhængige stater, Ruslands overenskomst af den 29. august med Tadsjikistan, der tillader Rusland at udvide sin tilstedeværelse på Tadsjikistan Gissar-lufthavn. Fakta er, at aftalen er et muligt ødelæggende slag mod Washingtons geopolitiske eurasiens-strategi.

Tadsjikistan, et fjerntliggende centralasiatisk land, der er afhængig af Rusland for eksport af uran og afhængigt af heroin for megen af landets indkomst, var blevet trukket tættere hen mod et strategisk bånd til Washington siden 2005. I kølvandet på den russiske reaktion i Georgien har Tadsjikistans diktatorpræsident Emomali Rakhmon utvetydigt vurderet, at hans bedste sikkerhedsgaranti ligger i tættere forbindelser til Moskva, og ikke med Washington.

Den NATO-begejstrede præsident Viktor Jusjtjenkos regering i Ukraine brød sammen den 3. september, hvor Jusjtjenko trak sig ud af den regerende koalition som følge af statsministeren Julia Timosjenko afvisning af at bakke præsidenten op i støtten til Georgien og fordømmelsen af Rusland under den nuværende konflikt i Sydossetien. Jusjtjenko anklagede Timosjenko for "forræderi og politisk korruption" foranlediget af hendes manglende opbakning til en pro-amerikansk holdning. Han trak sig også tilbage som reaktion på nye love, vedtaget af Timoshenkos parti og den reelle magtkoalition, der fratager præsidenten hans veto mod statministerkandidater, og som baner vej for en rigsretsag mod præsidenten. Ifølge det russiske RAI Novostnij har Ukraines prorussiske tidligere statsminister Viktor Janukovitj, leder af "Regionernes Parti", sagt, at han ikke udelukker muligheden for at danne parlamentarisk flertal med Julia Timosjenkos blok.

Sådan et skridt ville sandsynligvis fjerne hele emnet om Ukraine's indlemelse i NATO fra dagsordenen.

Den amerikanske globale strategi er i krise, og det er klart, at Moskva har fornemmet det. De Forenede Stater har utilstrækkelig magt til at håndtere krigen i Irak og i stigende grad også i Afghanistan. Begge skulle være en essentiel del af USA's politik for militært at kontrollere de eurasiske rivaler, især Rusland og Kina. Militær aktion, der indebærer mere end sabelraslen imod Rusland i Georgien, er imidlertid nu blevet udstillet for alle Georgiens nabostater som reelt set blot et amerikansk bluffnummer.

At fortsætte den nuværende amerikanske strategi er ensbetydende med at forholde sig til krigen mod islam snarere end mod Rusland. Sammenfaldet mellem den amerikanske præsidents politiske poseren, en ødelæggende amerikansk økonomisk og finansiel krise, der bliver stadigt værre, og tabet af amerikansk udenrigspolitik's troværdighed i den omgivende verden, siden Bush-administrationen kom til Washington i 2001, har banet vej for for andre magter til at begynde at handle i retning af, hvad ville have været Halford Mackinders værste mareridt: et russisk Hjerteland, der er livskraftigt, og som er i stand til at smede strategiske relationer, ikke primært med våben som under den kolde krig, men via økonomisk og handelsmæssigt samarbejde med Kina, Kazakhstan og andre medlemmer af af Shanghai-Samarbejds-Organisationen (SCO).

Washington har begået katastrofale strategiske fejlkalkulationer og ikke kun i Georgien. De begyndte tilbage i 1990, hvor der havde været en gunstig lejlighed til at bygge broer i form af fredeligt økonomisk samarbejde mellem OECD og Rusland. I stedet sendte George Bush senior og USA NATO og IMF mod øst for at skabe økonomisk kaos, udplyndring og ustabilitet, tydeligvis ud fra en forestilling om dette som en bedre mulighed.

Den næste amerikanske præsident vil mærke konsekvenserne af at have spildt den mulighed.

Oversat af KP fra Global Research, 4. september 2008

Annisette blev fejret

2 x Annisette: Koncertportrættet af Annisette Koppel var en gave til hende fra maleren Jørgen Buch og kammerater ved hendes 60 års dag

Annisettes 60 års fødselsdag den 29. august gik ikke ubemærket hen. Den blev markeret med en stribe artikler og indslag i radio og TV, og med hilsener fra venner og fans, der gav udtryk for deres store taknemmelighed for hendes kunst.

På Savage Rose's officielle hjemmeside kan man f.eks. læse hilsenen fra hendes unge band, hvis medlemmer alle kunne være hendes børn:

”Vi vil lykønske og fejre Annisette i dag på hendes 60 års fødselsdag. Så ung og smuk som nogensinde, giver du os

stadig en musik og en stemme så kraftfuld og sjælfuld. I mere end 50 år har du optrådt på scener rundt om i verden, og inspireret så mange mennesker. 40 år med Savage Rose, og rosen blomstrer stadig og vokser stadig. Vi er lykkelige ved at spille med dig, ved at opleve denne musiks magi og styrke og sprede så megen krærlighed. Det er en gave at være på scenen sammen med dig. Og vi ser frem til flere rejser, flere eventyr og MEGET mere musik i lang, lang tid.”

I øjeblikket er gruppen på turné i Norge.

I gæstebogen skriver en gammel havnearbejder, Gert S. Laursen:

”Hvor har du givet mig meget siden 1960'erne, med din fantastiske sang som ingen andre kan gøre dig efter.

Jeg vil heller aldrig glemme under vores store konflikt på havnene i 1980

Tirsdag 23. sept. kl. 19

Krig og fred

Oktober Bogcafé og Galleri

Egilsgade 24, 2300 København S

Islands Brygge

**Fin Alfred og
Anne Feeney**

**Synger danske og
amerikanske antikrigs-
og arbejdersange**

Arr: Oktober Forlag

*Siden januar i år har
Thomas Koppel haft sin allé*

erne, var jeg tilfældig på varmestuen i Horsens, eller også var det Kolding. Vi sad en ti stykker og diskuterede konflikten, hvor du og Thomas ankom i jeres rugbrød.

Pludselig stod du ude på gulvet i bare tæer og sang som den smukkeste sangfugl, medens Thomas spillede på sin harmonika. Det var virkelig stort og tak for oplevelsen.”

Stine skriver samme sted:

”- Under en ekstremt stresset periode for nylig slog det pludselig ned i mig at jeg for første gang i 20 år simpelthen måtte høre noget Savage Rose.

Jeg kørte ned i en pladebutik og købte alt hvad de havde med bandet både nyt og gammelt. Oplevelsen af musikken var ganske enkelt magisk.

Jeg følte jeg blev løftet op og fik helt nye kræfter. TAK!!!”

Annisette blev også fejret med en fest i Frederikshøj med familie, venner og ikke mindst folk, børn og dyr fra haveforeningen, hvor hun og Thomas Koppel flyttede ind i 70erne. Blandt gaverne var maleren Jørgen Buchs smukke oliemaleri fra en koncert med bandet.

Beboerne i Frederikshøj ønskede som bekendt den gamle Pumpehusvej opkaldt efter Thomas Koppel, hvad der også blev besluttet af borgerrepræsentationen sidste år. Nu skal Thomas Koppels Allé udvides til en bredde på 16 meter og der skal anlægges fortovej, parkeringsbåse samt træer langs vejen.

Det sker som et led i en lokalplan for området, der tager højde for at de to haveforeninger Mozart og Frederikshøj ikke længere har karakter af kolonihaver, men skal give mulighed for helårsbeboelse.

Arbejdet med omlægningen ventes afsluttet i efteråret 2009.

Breve til kammeraterne Flashback ???

*Et billede i avisen
et sekundlangt glimt på en tv-skærm
- en endeløs række
af kvinder, med børn på armen
drømme
håb om retfærdighed, fred
til at bygge skoler, pløje markerne
tag på markedet, handle, bage kager
bade den lille
og mænd, med døden i øjnene
snesevis af år efter asken fra bogbål
rigsdagsbrand, krematorie ovnene har lagt sig*

*Smerten, længslen
skrigende ud i natten
millioner af blinkende, lysende stjerner
over byen
flimrende
- en endeløs række
af kvinder, med børn på armen
drømme
håb om retfærdighed, fred
og mænd, med døden i øjnene
efter overvågning, registrering
bag pigtråd, i lejre
- en ny tids bogbål
globale rigsdagsbrande
med lejre, pigtråd, planlagte krematorie ovne
i Palæstina, Iran, Irak, Afghanistan
drømme
om verdensherredømme, det fri markeds krav
til sammenhængskraft, dynamik
lønsomhed
i Washington, London, København*

BC

*24. august 2008
Randers Sygehus*

EU på konfliktkurs med Afrikas fiskere

EU indgår hvert år nye fiskeriaftaler med afrikanske stater. Dermed er de europæiske trawlere sikret adgang til Afrikas fiskeresurser. Men disse aftaler skaber hverken arbejdspladser eller indtægter i de afrikanske lande; tværtimod skaber det europæiske fiskeri problemer for hundredetusinder af mennesker.

EU sætter egen økonomi over udvikling i Afrika

Når Europas fiskerigiganter fortsat – både med og uden fiskelicenser – kan plyndre de svindende afrikanske fiskebestande, så er det et udtryk for, at EU sætter økonomiske interesser meget højere end nødvendigheden af udvikling i Afrika. Den udvikling, som vores folkevalgte i stigende grad snakker så meget om. Fødevarerensikkerheden i Afrikas kystregioner falder nemlig stødt, i takt med at fiskene ender i nettet på de EU-støttede trawlere.

Overfiskeri medfører massiv arbejdsløshed

FN's fødevareorganisation (FAO) og diverse forskningsrapporter har længe peget på, at de fleste fiskebestande er overfisket. Men EU ser stort på de europæiske fiskerigiganter's negative indvirkninger på fiskebestandene i de afrikanske farvande og de konsekvenser, det har for Afrikas kystbefolkninger. Kvinder og mænd mister deres erhverv i kystfiskersektoren – hvad enten det er som fisker, bådebygger, filetskærer eller sælger.

Afrikanske fiskere bliver menneskesmulgere

I Senegal har det europæiske fiskeri betydet en så stor nedgang i det økonomiske grundlag for tusindvis af kystfiskere, at fiskerne nu må se sig om efter andre leveveje. Så når europæiske traw-

lere sætter kursen mod Afrikas kyster, retter kystfiskerne skuden imod de europæiske nationer med båden fuld af deres desperate medborgere i håbet om et bedre liv. En sejltur, hvor én ud af fem dør på havet.

Seminar om Afrikas fiskere

Med seminaret "EU på konfliktkurs med Afrikas fiskere" satte Afrika Kontakt den 9. september 2008 fokus på denne problematik. I den anledning havde Afrika Kontakt inviteret Naseegh Jaffer fra Sydafrika til at deltage. Naseegh Jaffer er formand for World Forum of Fisher People, et netværk der repræsenterer omkring fem millioner kystfiskere fra 40 nationale organisationer verden over. Ud over Naseegh Jaffer deltog Kenneth Haar, talsmand for ATTAC, også som taler i seminaret.

Afrika Kontakt

Til Irlands regering:

Det er ikke jer, men EU, der har et problem

Ifølge The Irish Times har embedsmænd fra det irske udenrigsministerium og rigsadvokaten besøgt København for at diskutere de tekniske og juridiske detaljer i de danske undtagelser fra 1993.

- De øvrige regeringsledere forsøger at gøre det irske nej til Lissabon-traktaten til den irske regerings problem,

ligesom det danske nej til Maastricht i 1992 blev gjort til den danske regerings problem. I sin yderste konsekvens er det at gøre demokrati til et problem, udtaler Ditte Staun, som er talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- Virkeligheden er omvendt. De andre regeringer har et demokratisk problem, når de ikke tør spørge deres

befolkninger. Og i virkeligheden er det EU, der har det problem, at Lissabon-traktaten er faldet. EU bør respektere demokratiet og det irske nej. Det er ikke Irlands skyld, hvis EU ikke forstår det, siger Ditte Staun.

- Den danske erfaring er, at undtagelserne fra 1993 har været under konstant beskydning lige fra starten. Så stå i stedet fast, og forsvar befolkningens afgørelse, lyder opfordringen fra Folkebevægelsen i Danmark.

Folkebevægelsen mod EU

Igen-igen

skal socialdemokraterne skifte partiprogram med grundlag i parlamentarismen, - og regeringsmagten, - men uden ideologisk styret grundlag vil det gå som tidligere søsatte projekter fra den kant, - blafre - for til sidst at forsvinde under fremtidige storme.

NB

Netavisen

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

www.kpnet.dk

Folkets Park i Stengade renoveret

Der indledes et nyt afsnit i den spændende historie om Folkets Hus og Folkets Park i Stengade på Nørrebro, der endnu står som monumenter over beboeraktivisme og kamp mod betonpolitikere og privat kapital.

Fredag den 12. september indvies den af Københavns Kommune nyrenoverede Folkes Park i Stengade på Nørrebro. Det sker fra kl. 14.30, hvor der er mulighed for bl.a. at opleve Per Vers rappe og se Cikaros svinge sig i trapez i 8 meters højde. Det kan ikke undgås,

at borgmester Klaus Bondam holder tale.

Parken er forskønnet med bakker, flere træer, små haverum, cirkelrunde aktivitetspladser og naturlegepladser for omkring 10 mio. kr.

Modeloasen

Folkets Park er siden 1. maj 1971 en oase på Nørrebro, da slumstormere og beboere i protest mod Den Sorte Fir-kants slum og planlagte totalsaneringer

Projekttegning af den renoverede park med den store gangbro

Folkets Hus og Folkets Park i Stengade hører intimt sammen

omdannede en tom grund til folkepark. I september samme år blev den tilstødende nedlagte fabriksbygning befriet og omdannet til Folkets Hus og har siden været centrer ikke mindst for skiftende ungdomsgenerationers kampe.

De har begge modstået talrige attentatforsøg fra kommune, private bygherrer og reaktionære politikere, der har villet rydde dem og etablere nybyggeri i stedet. Under kampen om Ungdomshuset Jagtvej 69 var de vigtige samlingspunkter for de unge.

Tanken om skabelse af mange små grønne åndehuller i storbyen er nu blevet en del af Københavns Kommunes officielle politik.

OKTOBER BOGBUTIK

København
Egilsgade 24, Kld.
2300 København S
35 43 49 50
Man til fre 16 – 19

Oktober Bogbutik Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83
Åbningstid:
Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus
Ny Munkegade 88 kld.
8000 Århus C
Åbningstid:
fre 14 - 17.00

Realløn og mangel på arbejdskraft

Den enkelte forbruger er ikke i tvivl: Købekraften er faldet.

Det kan OECD's velbetalte økonomer nu heller ikke længere løbe fra.

Hele 70 pct. af danskernes lønstigninger bliver ædt op af den hastigt accelererende inflation, viser nye beregninger fra Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). Så slemt står det ikke til – det er værre, når man tager rentestigningerne med.

- Den ellers meget store lønvækst, der i år langt hen ad vejen er blevet spist af prisstigninger, og hvis man tager den stigning, der har været i renten med, så er der ikke rigtig noget tilbage, og det selvom der endda er kommet skattelettelser, siger Las Olsen, privatøkonom i Danske Bank til borsen.dk.

I betragtning af at skattelettelserne er kommet de rige til gode, kan man heraf slutte, at mellemindkomsternes realløn er faldet, og de dårligst lønnede er ringest stillet.

Der er masser af andre faktorer af negativ art, der heller ikke er omfattet af inflationen, heriblandt flere brugerbetalte ydelser, men den største faktor for mange familier er den forsvundne friværdi på fast ejendom. Rigtig mange har planlagt økonomien i tæt sammenhæng med den hidtidige stigning – og er kommet i klemme. Det anslås, at 100.000 familier er teknisk insolvente.

Den helt store synder er udviklingen i olieprisen. Det har forhøjet prisen på benzin, flyrejser og råvarer, hvilket især har ramt fødevarerpriserne.

Det rammer naturligvis flere EU-lande, hvor OECD vurderer, at Island ligger hårdest for. Lønstigningen beregnes ganske vist til syv pct. i år, men til gengæld galoperer den islandske inflation lystigt derudad med 9,8 pct. i 2008 og mere beskedne seks pct. i 2009. Dermed falder den islandske købekraft med 2,8 pct. i 2008, mens det går lige op i 2009.

Man kan mistænke trepartsdrøftelserne for at benytte "manglen på arbejdskraft" som et tomt postulat – helt på linje med Nyrups postulat om ældrebyrden – udelukkende med det formål at forringe forholdene for arbejderne og de udstødte.

Faglig kommentar

Reallønsfaldet bekymrer ikke regeringen. Tværtimod har de – sammen med "oppositionen" – svært ved at få armene ned. Det gavner jo konkurrenceevnen, mener de. På bekostning af arbejderne og de udstødte, kan man supplere. Regeringen har da også været selvbestemmende, idet den med finansministeren i spidsen selv bestemte loftet for overenskomstresultatet på det offentlige område i foråret.

Hvad der bekymrer regeringen, er den såkaldte mangel på arbejdskraft. Det er til trods for, at økonomien befinder sig i en voldsom nedtur, der i øvrigt spås til at vare lang tid, og arbejdsløsheden stiger. Det er til trods for, at udenlandsk arbejdskraft strømmer over grænsen, hvoraf mange arbejder under vore overenskomstforhold.

Da sosuer'ne ganske korrekt pegede på mangel på arbejdskraft inden for deres fag, hvilket kunne løses med større respekt for faget og mere i løn, lød den arrogante melding fra beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen:

- Det kan løses med portugisisk importeret arbejdskraft.

Hatten af for de fagforeninger og tillidsfolk, som siger *Ja tak* til arbejdskammerater fra udlandet, men bekæmper

dumping på løn og arbejdsvilkår. En sådan kamp fører Byggefagenes Samvirke i København i øjeblikket, fordi et dansk firma, Keflar Invest, er ved at ombygge "Mønten" til dyre luksuslejligheder. De kalder byggepladsen en polsk arbejdslejr, hvor op imod 100 polske arbejdere blandt andet bor i containere til en timeløn på 50 kr. Byggefagenes Samvirke har etableret blokade.

Det er straks vanskeligere at løfte på hatten over for toppen af dansk fagbevægelse, som er villige til at diskutere regeringens nye arbejdsmarkedsreform, der er udset til at indeholde en forkortelse af dagpengeperioden til to år.

3F, der tidligere har markeret sig som modstandere af en forkortelse af dagpengeperioden, har nu skiftet hest i vadestedet. Tidligere udtalte forbundsformand Poul Erik Skov Christensen:

- Kortere dagpengeperiode vil sende flere over i det sociale system.

Underforstået: Det vil ikke hjælpe på en postuleret mangel på arbejdskraft.

Man kan mistænke trepartsdrøftelserne for at benytte "manglen på arbejdskraft" som et tomt postulat – helt på linje med Nyrups postulat om ældrebyrden – udelukkende med det formål at forringe forholdene for arbejderne og de udstødte.

3F-formanden indtager i dag en helt anden holdning:

- Vi har diskuteret det grundigt i hovedbestyrelsen. Og der er fuldstændig enighed om, at når man står over for nogle politikere, der har magt til at træffe beslutninger, og de indbyder én til forhandlinger, så skal man ikke på forhånd afvise noget.

Tag den, og tak for kaffe.

Det generer ham ikke, at han er i strid modvind med såvel egne fagforeninger og medlemmer – især de dagpengemodtagere, som 3F allerede har. *FJ*